

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 38, П'ЯТНИЦЯ, 22 ВЕРЕСНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 38, FRIDAY, SEPTEMBER 22, 2017 \$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Від великого до смішного – один крок

Петро Часто

Україна, в якій аж кишить московською агентурою, диверсантами і вбивцями – серед білого дня в центрі столиці гинуть журналісти, політики, навіть вищі офіцери військової розвідки – знайшла собі найбільшого ворога в особі Михайла Саакашвілі.

Світ спостерігає за цим конфліктом і не знає, що й думати. Тут одне з двох – або йдеться справді про особливо небезпечного злочинця, перед яким тремтить вся Україна, або річ тут в ганебному сповзанні української влади до автократії і грубого волюнтаризму, що відкриває шлях до політичних репресій.

В кожній разі, сталося дивне перетворення героя на антигероя. Ще ж зовсім недавно газети рясніли фотографіями двох усміхнених друзів – Президента України Петра Порошенка і колишнього Президента Грузії М. Саакашвілі. Авра непохитного антикорупціонера автоматично, як щось samozrozumіle, переходила зі славного грузина на українського провідника. Очікувалося, що грузинський досвід виявиться корисним в оновленні й очищенні України від тотальної корумпованості.

Наприкінці травня 2015 року М. Саакашвілі дістав українське громадянство й був призначений головою Одеської обласної держадміністрації.

Швидше за все, він не усвідомлював, в яку халепу потрапив, не розумів, що Україна – не Грузія. Через пів року після цього призначення наша „Свобода“ писала: „Елементарне почуття справедливості змушує співчувати саме йому, оскільки болото, з якого він прагне витягти Україну, з кожним днем все глибше засмоктує його самого. Бо так, а не інакше, діє державна система, створена для самої себе, а не в інтересах суспільства. Мине ще декілька місяців системної обструкції, в яку потрапив знаменитий грузин, – і з його репутації реформатора не залишиться нічого... Найбільше цей „чужак“ дошкуляє тим, що хоче бачити корумпованих чиновників за ґратами. Дивак якийсь. Це ж було б не по-українськи. По-українськи – з корупцією треба боротися, боротися, боротися, і тихенько сміятися з Європи, яка вірить у цю боротьбу“.

Імпульсивний, часто-густо недипломатичний, незручний для київської влади своєю горячковістю, безкомпромісністю, М. Саакашвілі не міг не прийти до висновку, що корупція в Україні починається з найвищих щаблів державної системи. Чи був цей висновок несподіваним? Ні, звичайно. Це саме бачили і стверджували чільні європейські та американські політичні діячі.

Проте ніхто не очікував від Києва в такій аж мірі недемократичної, неєвропейської поведінки: вибравши момент, коли М. Саакашвілі поїхав до Вашингтону, Президент П. Поро-

(Закінчення на стор. 17)

Петро Порошенко: „Миротворці ООН – один з інструментів принесення миру“

Президент України Петро Порошенко 18-21 вересня здійснив робочу візиту до США з метою участі у 72-й сесії Генеральної асамблеї ООН, де виступив з промовою, взяв участь у саміті Ради безпеки ООН з питань миротворчості, зустрівся з представниками української громади. Докладну розповідь про візиту буде вміщено у наступному числі „Свободи“.

15 вересня П. Порошенко під час 14-ої щорічної зустрічі Ялтинської європейської стратегії (YES), говорячи про своє бачення можливої участі миротворців ООН у забезпеченні миру на Донбасі, зазначив: „Блакитні шоломи“ не є панацеєю. Це один з інструментів принесення миру в мою країну, що є елементом безпекового пакету. І що він означає для України?“

Він сказав, що попри присутність спостерігачів Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Україна продовжує втрачати своїх військових та мирне населення. „Я і моя 45-мільйонна нація не можемо сидіти та чекати поки Путін захоче вивести війська з Донбасу. Має бути добре скоординований механізм, що включає санкції, міжнародний суд, міжнародний тиск, „блакитні шоломи“ та багато інших інструментів, що збільшуватимуть ціну за окупацію, – підкреслив президент.

„Путінська пропозиція щодо розташування „блакитних шоломів“ лише на лінії зіткнення є абсолютно недопустимою. Головна ціль – вони мають бути розташовані по всій окупованій території, включно з територіями, де Росія зберігає зброю та на неконтрольованій ділянці україн-

но-російського кордону“ – сказав президент.

„Я запевняю, що це б дуже швидко зупинило потік російських військ, зброї та амуніції. Потенціал агресії був би зупинений“.

Глава держави також зазначив, що залучення миротворців ООН важливо ще й з огляду на неупереджений і незалежний характер їхньої присутності на тимчасово окупованій території України. „Це буде ще одним незалежним джерелом інформації про те, наскільки Росія залучена до конфлікту. Можливо, це буде доказами на майбутньому судовому процесі, що також є корисним механізмом“, – сказав П. Порошенко.

Президент підкреслив, що Україна не може ігнорувати жодну можливість для зупинення війни, принесення миру та деокупації Донбасу. „Єдиним існуючим безпековим механізмом в світі, створеним після Другої світової війни, є Рада безпеки ООН та миротворча місія“, – зазначив П. Порошенко. „У нас більше нема ніяких ефективних механізмів. Але я був би радий почати цю дискусію наступного тижня в Нью-Йорку“, – сказав він.

Офіційне інтернет-представництво
Президента України

УКУ відкрив Центр Шептицького

Марія Чубата,
Оксана Левантович

ЛЬВІВ. – 10 вересня Український Католицький Університет (УКУ) відкрив для відвідувачів Центр Митрополита Андрія Шептицького. Близько 180 приятелів УКУ зі США та Канади подолали тисячі кілометрів, аби розділити радість, піднесення, особисто пережити цю важливу подію не тільки для університету, але й цілої України.

День почали з вшанування найбільших жертводавців кампанії розвитку УКУ „Нове покоління для нової України“ і освячення пам'ятної дошки доброчинцям.

Перед окропленням святою водою Центру Шептицького Владика Бориса Гудзяк зауважив, що кропило, як він тримає у руках – те саме, яким Папа Іван Павло II під час візиту до Львова у 2001 році освятив ділянку, де зараз постало університетське містечко.

Серед почесних гостей свята був головний меценат центру, канадський підприємець Джеймс Темертей. Владика Борис вручив йому символічний ключ від Центру і додав: „Нехай цей ключ відкриває не лише цей будинок, але й серця“.

Дж. Темертей сказав: „Це дуже важливий

(Закінчення на стор. 15)

Фасада Центру Митрополита Андрія Шептицького.
(Фото: Олександр Ласкін)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Волкер: Умови Росії неприйнятні

КИЇВ. – Спеціальний представник Державного департаменту США з питань України Курт Волкер 16 вересня заявив: „Згода Росії на присутність миротворців на Донбасі є цікавою, але умови, які висуває Москва в цьому питанні, є неприйнятними. Вони лише посилять розділення України. Адже вона (місія ООН) діятиме лише уздовж умовної лінії розмежування, а не на всій території. Миротворча місія, якби вона була відповідальна за певну територію, замість того, щоб там господарювали б російські військові, гарантувала б безпеку людям і дала б доступ туди українській владі, щоб можна було провести вибори. Це те, що лежало в основі ідеї про миротворчу місію“. (*Радіо Свобода*)

■ МЗС закликає до протесту

КИЇВ. – 15 вересня Міністерство закордонних справ України (МЗС) висловило рішучий протест у зв'язку з недопуском російською стороною, незважаючи на численні звернення, українських лікарів до незаконно утримуваного громадянина України Павла Гриба. 11 вересня Європейський суд з прав людини надав Росії термін до 25 вересня року, щоб повідомити суд про стан здоров'я П. Гриба та про рекомендовані йому лікарські препарати. Враховуючи критичний стан здоров'я П. Гриба, МЗС вимагає від російської сторони невідкладно надати можливість провести обстеження затриманого українськими лікарями, які готові терміново прибути до місця його тримання. МЗС закликала міжнародну спільноту засудити жорстоке поводження російської сторони з незаконно затриманим громадянином України П. Грибом та посилити політичний і дипломатичний тиск на Російську Федерацію задля його звільнення. (*МЗС України*)

■ У таборі загинули діти

ОДЕСА. – 15 вересня сталася пожежа в дитячому таборі „Вікторія“. На час пожежі у будівлі перебували 42 дитини. Після ліквідації пожежі було виявлено тіла трьох дітей, до лікарні доставлено двох неповнолітніх: дівчинку та хлопчика. У таборі не спрацювала пожежна сигналізація та були проблеми з водними каналами. Пожежники не мали води на гасіння будівлі. Поліція відкрила кримінальне провадження за фактом пожежі й загибелі дітей. Через пожежу на Одещині оголосили жалобу. З початку року в Україні сталося 66 тис. пожеж, 1,074 людей загинули, 1,037 були поранені, врятували 1,374 особи. (*„Укрінформ“*, *BBC*)

■ Вшанували пам'ять Георгія Гон'гадзе

КИЇВ. – 16 вересня, у День пам'яті Георгія Гон'гадзе, на Майдані Незалежності відбулася акція пам'яті журналіста. Учасники виклали запаленими свічками ім'я „Гіа“ і вшанували загиблих журналістів хвилиною мовчання. 16 вересня виповнилося 17 років від зникнення Г. Гон'гадзе, засновника інтернет-видання „Українська правда“. Український журналіст Павло Шеремет був убитий 20 липня 2016 року в центрі Києва внаслідок підризу автомобіля. До цього часу офіційного підозрюваного у розслідуванні вбивства П. Шеремета немає. Громадські активісти закликали політиків і чиновників вжити всіх можливих заходів, щоб встановити й покарати винних у вбивстві журналіста П. Шеремета. (*Радіо Свобода*)

■ Покарали авіаторів з України

КИЇВ. – Під нові санкції США проти Ірану 15 вересня потрапили українські авіокомпанії „Горс“ і „Дарт“, які винаймали свої літаки авіокомпаніям із Ірану, що перебувають під американськими санкціями, і тому зазнали покарання. Обидві компанії надавали літаки американського виробництва разом із екіпажами і обслуговуванням в оренду іранській компанії „Caspian Air“, яка, за даними Вашингтону, працює на користь „Корпусу вартів Ісламської революції Ірану“. Це не перші українські авіокомпанії, які потрапили під „іранські“ санкції США – ще з 2011 року в списку перебувають „Українсько-середземноморські авіолінії“. (*Радіо Свобода*)

ГЛИБШИЙ ПОГЛЯД

Майбутнє настане не для всіх

Валерій Пекар

Світ перебуває на зламі епох. Зараз ми бачимо кризу – сучасного світу, капіталізму, нинішньої демократії, індустрії, міжнародної і внутрішньої політики. І це не просто криза, це народження нового світу.

Відбувається фазовий перехід – це поняття з фізики, і означає дуже рідкісну подію в історії людства, коли повністю змінюється політико-економіка-культура-релігія-мислення – усе.

До цього була так звана Неолітична революція – поява сільського господарства, релігії, перших міст і розшарування суспільства, виникли держави. Далі був Осьовий час (умовно від 600 р. до н.е. і тривав приблизно 1,200 років), коли світ повністю змінився не лише через появу грецької філософії чи християнства, а й римського права, юдаїзму, буддизму тощо.

Останній фазовий перехід нам добре відомий – як Реформація, науково-технічна революція, поява лібералізму, індивідуалізму, патріотизму, націоналізму та інших -ізмів. Зараз ми вповзли і вже переживаємо наступний фазовий перехід. При цьому скорочуються і самі фази, і переходи між ними.

Мушу сказати, що майбутнє настає не для всіх. Можна активно йти вперед, вітаючи майбутнє і намагаючись побільше перетягнути звітти в теперішнє. Можна зачекати і стати успішним послідовником. Або неуспішним.

Україна й досі не завершила своєї модернізації. Була низка причин, головна – не було української державності, а отже і ресурсу для модернізації. І тільки тепер ми її проходимо, починаючи з моменту, який названо Майданом.

Кожен фазовий перехід веде до все більшого розшарування. Яка фантастична різниця між Швецією, що вже зробила крок у майбутнє, і Польщею, яка перебуває в активному модерні і вже повністю пройшла модернізацію, як і багато інших країн у ХХ ст. Але є величезний розрив між Польщею і Китаєм, який ще не наздогнав (і Україна десь на такому ж рівні). Між Китаєм і Кенією також величезний розрив, тому що Кенія гальмує. Ще більше гальмує Зімбабве, бо нікуди не поспішає. Але є ще Афганістан, де ще тільки відбувається встановлення держави, а є і такі спільноти, які й країни власної ще не мають.

Вже є країни, де електрична енергія коштує нуль. Тому що є відновлювані джерела, тому що бальансування споживання, менше споживання, нові технології.

Результат цього великого розшарування – розшарування на тих, хто перейшов у майбутнє хоч трохи, і тих, хто зовсім не перейшов. Тут я використовую старі терміни – Ойкумена і Околиця: там, де живуть цивілізовані і нецивілізовані люди.

Що таке Ойкумена 2030 року? Це світ без кордонів, дешеві якісні блага, тому що електроенергія (яка становить величезну частку собівартості) дешева. І там є два прошарки. Кожен фазовий перехід міняє кляси. Рабовласники і раби змінилися на феодалів і кріпаків, ті – на буржуїв і пролетарів. Тепер є пасіонарії – люди, які працюють у світі, в якому можна не працювати. Максимум це 10-15 відс. – люди, які працюють задля власної самореалізації, стати кимось більшим, заради задоволення.

Ці люди займаються творчістю в усіх сферах – інновації, підприємництво, журналістика, мистецтво. Їхній капітал – це знання і репутація. А пасивна кляса – це консьюмтаріат, яка лише споживає. Має мінімальний гарантований дохід – з цим зараз багато країн експериментують. Пиво, чипси, телевізор – в обмін на те, щоб нічого не чіпати.

Околиця в 2030 році буде така сама, як і в 2017. Бідність, неграмотність, інституційна неспроможність. Якщо голодує мільйон людей, який потім отримує їжу від багатих країн, скільки залишиться голодних? Та той же мільйон, бо нема інституцій, аби розподілити цю їжу. Зате є страшна заздрість, радикалізм, фанатизм та карго-культи.

Всього лише дві причини відрізняють Ойкумену від Околиці – освіта (виробляє людей, які здатні робити щось нове) та інституції (вони створюють для цих людей умови).

Складне розселення – є територія Ойкумени з анклавом Околиці (як передмістя Парижу). А є територія Околиці з анклавами Ойкумени – як Бангалорський техноцентр чи Гоа. А є „сіра зона“, як Сан-Павлу, де різні квартали, живуть освічені і багаті, а також бідні і нещасні.

Для економіки Ойкумени ще немає визначення. Хтось називає це пост-капіталізмом, „економікою дарування“ чи „вікіномікою“. Це новий економічний лад, в якому сьогодні живуть Вікіпедія, Фейсбук, Убер, Інстаграм та багато інших систем, які самі є точкою підключення величезних мас людей, які є і виробниками, і споживачами. Вони вкладають, дарують, обмінюються.

Нас чекає величезний прорив у гуманітарних технологіях. У нас величезний технічний прорив, запуск космічних кораблів, маємо високошвидкісний інтернет і ядерні реактори, але ми не вміємо керувати собою, творчістю, комунікацією, сном і т.д.

Мислення Ойкумени – нова парадигма, де гармонія, спільний розвиток, взаєморозуміння, турбота, духовність і толерантність є найголовнішими речами. Більше не буде загрози екологічної кризи, бо це розумне, помірковане споживання. Не лише через мислення, а й через інші причини – закінчується епоха капіталізму, що ґрунтується на кредитному проценті. А він буде не додатним, а нульовим або від'ємним – це означає, що не треба втягувати ваш товар, а необхідно, щоб люди були щасливими. Це інша економічна парадигма.

Ці люди терпимі до розбіжностей, не здатні до агресії, а тому часто спрямовують її на себе. Це космополіти, толерантофіли і прихильники постійних змін, які живуть рефлексивним усвідомленим життям.

Брехні у цьому світі немає, тому що в мобільному телефоні встановлять у реальному часі детектор. І ви дзвоните подрузі з питанням: Ну що, ти вже готова виходити? Вона відповідає: так, зараз туфлі тільки знайду. А індикатор на вашому телефоні блим-блим: і ви знаєте, що вона ще голови не помила.

На жаль, людям дуже важко стати янголами, але це суспільство уможливило для людей їхній духовний розвиток. І багато хто буде жити довго, активно, щасливо і без болю через три основні речі: здоровий спосіб життя, ранню діагностику (це мінус 70-80 відс. усіх проблем зі здоров'ям) та індивідуалізоване неруїнівне втручання.

Ви прокинулись і йдете робити свій ранковий туалет. А ваш туалет все проаналізував, дав команду чайнику і холодильнику. Ви відкриваєте його, щоб дістати яйце і зробити омлет, а він не дає, натомість пропонує: А капустки часом не хочеш? Тобі це корисніше, бо холестерин понад норму!

А поки ви слухаєте лекцію, нанороботи, яких ін'єкцією ввели у ваш організм минулого тижня, уже дістались до місця, де знайшли небезпечний зціп крові, і почали його розбирати на частинки. І потім вони вийдуть з організму у природний спосіб.

В освіті – подивіться на веб-сторінку Всесвітнього форуму у Давосі – абсолютно інші навички зараз потрібні. Величезна проблема: освіта наступного покоління на фазовому переході. Єдине можна сказати – фактично будь-які знання, які ви зараз отримуєте, вам ніколи не знадобляться. Але вам знадобиться отриманий спосіб мислення!

У сім'ях сильно зменшується царина управління власністю (сьогодні це, на жаль, часто головна складова сім'ї). Уявіть, що квартиру можна легко знайти й орендувати. Авта для сім'ї теж не треба: доторкнувся до дисплея – і приїхав автомобільчик безпілотний та повіз куди потрібно. Історія вашого життя в маленькій коробочці, електронні книги, фото на комп'ютерній флешці і т.д.

Зменшується вага управління власністю – зростає щось інше. Збільшується вага любови і турботи. А соціальна структура: сім'я, далі – громада. Тут центр прийняття рішень, зосередження громадянської активності. Громада вирішує всі питання, які хоче і може вирішити, інші віддає нагору. І це – одна з базових речей нинішньої нашої децентралізації.

(Закінчення на стор. 17)

ТОЧКА ЗОРУ

Об'єднані громади для чиновників чи для селян?

Микола Томенко

Нинішня влада вважає найуспішнішою своєю реформою так звану децентралізацію. Уряд влаштував навіть своєрідне святкування дворіччя початку децентралізації. Щоб зрозуміти, як відбувалося створення нових об'єднаних територіальних громад (ОТГ), можна проаналізувати ті громади, які будуть обирати собі владу вже 29 жовтня (як відомо, Центральна виборча комісія призначила на 29 жовтня 2017 року вибори у 202 об'єднаних громадах).

Нагадаю: коли відбувалося обговорення, якою має бути об'єднана територіальна громада, проєктанти децентралізації посилювалися на польський, французький та інший європейський досвід так званої спроможності територіальних громад. В законодавстві та відповідних методиках розроблялися різноманітні вимоги щодо об'єднаної територіальної громади.

Згідно з задумом чиновників, передбачалося, що середньостатистична об'єднана територіальна громада в Україні повинна нараховувати до 9,000 осіб, до її складу можуть входити до 16 населених пунктів загальною площею не більше 400 квадратних метрів з максимальною відстанню від центру громади у 20 кілометрів, при цьому відстань від центру громади до її найдальшого населеного пункту мала бути такою, щоб у наглих випадках її не довше, ніж за 30 хвилин, могли подолати пожежна команда, швидка допомога, поліцейний патруль.

Зауважу, що у Польщі, наприклад якої посилюються розробники, гміна (територіальна громада), в середньому, нараховує до 7,000 осіб, хоча велика кількість гмін є значно меншими за чисельністю. Французька територіальна громада (комуна) нараховує до 1,700 осіб, а швейцарська – до 1,000.

В Україні ж, на практиці, об'єднані терито-

ріальні громади виявилися значно чисельнішими.

Серед тих, що йдуть на вибори 29 жовтня, Ічнянська міська ОТГ на Чернігівщині налічує 51 населений пункт, (49 з яких – села); Городоцька міська ОТГ на Хмельниччині налічує 40 сіл, а Золочівська на Харківщині – 68 населених пунктів.

Тож вийшло так, що в українських реаліях багато так званих об'єднаних територіальних громад – це або райони (керівництво яких вирішило „осучаснитись“ і підвищити свою легітимність, ставши очільниками нових ОТГ, обравшись на нових виборах), або певна територія району, яка контролюється конкретним „поміщиком-олігархом“.

І в першому, і в другому випадках очевидно, що це не лише не відповідає Законом „Про добровільне об'єднання територіальних громад“ та розробленим методикам, а й взагалі – не відповідає ідеології створення територіальних громад! Адже як можна уявити спільне життя у громадах селян, які територіально розкидані на сотню кілометрів, а фінансова спроможність цих, по-новому об'єднаних пів сотні сіл буде зводитись до того, що лише центр громади та наближені до нього села можуть розраховувати на підтримку, а інші (на околицях) будуть далі вимирати.

Тому залишається відкритим питання: для кого ж створювалися ці територіальні громади: для місцевих поміщиків, для місцевих чиновників чи для публічної реклами влади про примарну успішність чергової „реформи“?!

„Високий замок“

Микола Томенко – український політичний і громадський діяч, депутат Верховної Ради декількох попередніх скликань, доктор політичних наук, керівник громадського руху „Рідна країна“, Київ.

Про поляків, євреїв і „патентованих патріотів“

Олег Баган

Недавня невелика культурна подія у Дрогобичі – відкриття меморіальної дошки офіцерові німецького Вермахту Ебергардові Гельмріхові, який у роки Другої світової війни врятував 200 євреїв, викликала громадське збурення. Один з депутатів обласної ради звернувся до міської влади з протестом, що у такий спосіб вшановано окупанта української землі, члена гітлерівської націонал-соціалістської партії, та ще й без офіційного рішення Дрогобицької міської ради.

Таке протиставлення розділило громаду міста, почалися дискусії. Опоненти депутата наголошували, що ідея меморіальної дошки – вшанування Праведника світу – виправдовує формальні недоречності.

Ці дискусії виявили ще одну латентну проблему: українська громада сприймає з насторогою ідеологічну та культурну експансію на теренах своєї країни інших народів, насамперед євреїв і поляків, які таким чином ніби символічно означають землі, на яких колись тривало їхнє масове проживання. Ця насторога виявлялася і раніше, наприклад, при обговоренні культу польськомовного єврейського письменника Бруно Шульца в Дрогобичі: мовляв, у місті гучно і регулярно вшановують автора, який не має ніякого стосунку до української культури. Як антигега називалося ім'я Івана Франка, який нібито один має символізувати місто Дрогобич.

Такі розмови і страхи виявляють закономірні комплекси українців як довго бездержавної і довго пригнобленої нації. Появу у своєму просторі якихось символів, культурологічних проєктів, ідеологічних акцентів від народів, з якими українці пов'язують колишній імперський гніт і соціальну експлуатацію, вони сприймають як загрозу.

І це можна зрозуміти: надто багато зусиль і жертв поклали українці, щоб відвоювати свій етнічний простір. Однак, в сучасних умо-

вах буття української нації в контексті західної демократичної цивілізації, в якій головними принципами є толерантність і терпимість, українці повинні усталити собі засади політичної і міжнаціональної поведінки, які б виводили їх з зон конфліктності і ворожості, і натомість перетворювали б на націю, впевнену в собі, великодушну і водночас наступальну.

Сьогодні ми не живемо в еру воєнничого націоналізму XIX ст., коли, як, скажімо, в Сербії і Болгарії з визволенням цих країн від турецького імперського ярма були знищені всі можливі символи турецького панування, залишилися тільки такі пам'ятки, як фортеці, які було руйнувати. Навпаки, сьогодні культурні еліти найдемократичніших європейських країн, таких, як Фінляндія чи маленька Словенія, прагнуть максимально толерантно ставитися до культурної спадщини колишніх завоювальників – шведів, у першому випадку, і німців, у другому. Навіть вважають, що така гармонізація культур збагачує їхню національну ідентичність в усіх сенсах.

Нам треба зрозуміти, що простір Правобережної і Західної України – це зона кількості масового розселення євреїв і поляків, що з цим простором в'яжуться тисячі фактів та духовних імпульсів їхньої національної ідентичності і культури. У Закарпатті і Буковині таку позицію займають, відповідно, угорці і румуни. Спробувати відгородитися муром від цих народів, заборонити їм вшановувати своїх героїв на цих теренах, відновлювати свої символи (якщо ті символи тільки не є відверто антиукраїнськими!) – це означає пробуджувати тоталітарні інтенції в українському суспільстві, формувати його як замкнуте і нетерпиме, налаштовувати проти України міжнародну думку.

Присутність в Україні російської імперської культури й ідентичності, яку частково ми тепер витискаємо процесами декомуніза-

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ В Криму знімають таблички УПЦ

КИЇВ. – В анексованому Криму на деяких храмах Української Православної Церкви (Московського Патріархату) зникли таблички про належність до цієї Церкви. На деяких храмах взагалі немає написів „УПЦ“, на деяких написано лише „Московський Патріархат“, Немає ніяких розпізнавальних знаків на Володимирському соборі в Херсонесі, а на новому храмі Преподобного Сергія Радонезького в Севастополі написано, що він належить Симферопольській і Кримській єпархії Московського Патріархату. В Українській Православній Церкві Київського Патріархату 14 вересня заявили, що таблички „Московський патріархат“ на кримських храмах доводять „фальшивість заяв керівництва Київської митрополії МП, що кримські єпархії належать до УПЦ“. (Радіо Свобода)

■ Суд залишив Сакварелідзе на свободі

Львів. – Галицький районний суд Львова 16 вересня не обрав жодного запобіжного заходу для соратника Михайла Саакашвілі, колишнього заступника генерального прокурора Давида Сакварелідзе. 14 вересня Д. Сакварелідзе повідомили підозру про вчинення низки правопорушень на українсько-польському кордоні 10 вересня. М. Саакашвілі заявив, що у найближчі дні планує проїхати великими містами України, де збиратиме вимоги людей. Після цього він повернеться до Києва. Генеральний прокурор Юрій Луценко 16 вересня заявив, що М. Саакашвілі не буде заарештований та екстрадований за те, що перетнув кордон України, їдучи з Польщі, з порушенням порядку. (BBC, „Українська правда“)

■ „BBC Україна“ оголосила конкурс

КИЇВ. – 15 вересня „BBC Україна“ втринадцяте оголосила початок свого щорічного літературного конкурсу „Книга року BBC-2017“, який вона проводить разом з культурною програмою Європейського банку реконструкції та розвитку. Головний редактор „BBC Україна“ Ніна Кур'ята сказала: „За 13 років нагороду отримували романи, повісті та збірки оповідань, які були взірцями літературної майстерності та високих стандартів української мови“. У номінаціях „Книга року BBC-2017“ та „Дитяча книга року BBC-2017“ зможуть брати участь українські переклади з мов інших народів, що живуть в Україні. (BBC)

■ Зріс український експорт

КИЇВ. – У січні-липні 2017 року Україна експортувала товарів на 23.8 млрд. дол., що на 22 відс. більше, ніж у 2016 році. Про це повідомила 16 вересня Державна служба статистики України. Україна також імпортувала товарів на 26.5 млрд. дол. – на 29.4 відс. більше, ніж попереднього року. Торговельні операції проводились з партнерами з 217 країн світу. („Українська правда“)

■ Охорона побила журналістів

КИЇВ. – Співробітники Управління державної охорони напали на знімальну групу біля одного з ресторанів у Конча-Заспі, що під Києвом, увечері 15 вересня, коли закриту вечірку мав залишити Президент України Петро Порошенко, який відвідав весілля сина генерального прокурора Олександра Луценка. У висліді нападу телеоператор Борис Троценко має пошкодження руки, лікарі підозрюють також струс мозку. Начальник Управління державної охорони Валерій Гелетей зателефонував до журналіста Михайла Ткача і вибачився за цей випадок, запросив М. Ткача та оператора Б. Троценка на зустріч та повідомив, що за фактом перешкодження журналістській діяльності почали службові розслідування. Біля ресторану чергували швидка допомога, реанімобіль та пожежні машини. Також журналісти помітили снайперів. Окрім президента, весілля відвідали Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, секретар Національної інвестиційної ради Борис Ложкін, посадник Києва Віталій Кличко і ще низка можновладців. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

■ США не видаватимуть деякі візи

ВАШІНГТОН. — Державний Департамент США оголосив 13 вересня, що перестане видавати певні візи громадянам Камбоджі, Еритреї, Гвінеї та Сієра-Леоне, тому що ці країни не хочуть прийняти назад своїх громадян, котрих США хочуть депортувати. Нові правила не впливають на візи, які вже були видані. („Reuters”)

■ Знизився рівень бідності у США

ВАШІНГТОН. — 12 вересня уряд США оприлюднив статистику Бюра перепису населення за 2016 рік, яка показує, що рівень бідності в країні знизився до 12.7 відс., порівняно з 13.5 відс. за 2015 рік. Середній річний заробіток в 2016 році був 59 тис. дол., порівняно з 57.2 тис. дол. в 2015 році. („Reuters”)

■ Швеція почала військові навчання

ГОТЕНБУРГ, Швеція. — Невтральна Швеція розпочала свої найбільші військові навчання за останні 20 років, залучивши до них 19 тис. вояків. Хоч Швеція не є членом НАТО, вона має підтримку 1,500 вояків США, Франції, Норвегії та інших країн альянсу. Сценарій навчань зображує атаку зі сходу на балтійський острів Готлянд, недалеко шведського побережжя. Довгі роки скорочень видатків на оборону тепер залишили країну в тривозі перед зростаючою військовою потугою Росії. „Ситуація в ділянці безпеки погіршилася”, — сказав 13 вересня Мікаел Біден, головнокомандувач Збройних Сил Швеції, на початку цих тритижневих навчань. Він додав, що „Росія є та країна, яка зараз впливає на безпеку в Європі своїми діями: анексією Криму і продовженням боїв в східній Укріані”. („The New York Times”)

■ Перестерігають перед гакерством

ЛОНДОН. — Футбольна асоціація, найвищий футбольний орган Англії, 12 вересня перестерегла своїх гравців і працівників, щоб вони не вживали комп'ютерів у готелях чи інших публічних місцях під час Чемпіонату світу з футболу, який відбуватиметься в Росії 2018 року. Причиною цього є охорона від так званих „гакерів”, які можуть отримати довірочні інформації про гравців, їхній статус та інші деталі. („BBC”)

■ Знайдено ще одну бомбу

ФРАНКФУРТ. — Німецькі експерти 3 вересня розрядили 4,000-фунтову бомбу з Другої світової війни у фінансовому центрі Німеччини, після того як 60 тис. мешканців міста були евакуйовані на цілий день. Такі знахідки не є незвичайними в Німеччині, на яку було скинено американськими й британськими літаками 1.5 млн. тонн бомб, які вбили 600 тис. осіб. Обчислюють, що 15 відс. бомб не вибухнули; деякі вгрузили в землю на шість метрів. В липні вчителі в дитячому садочку знайшли таку бомбу на полиці між іграшками. („Reuters”)

■ Звільнено з посад офіцерів ВМС

ЙОКОСУКА, Японія. — Військово-морські сили (ВМС) США продовжують розслідування причин двох зіткнень своїх кораблів у Тихому океані цього літа, які спричинили смерть 17 моряків. Головнокомандувач 7-ої флотії США віце-адмірал Фил Соєр 18 вересня звільнив з посади двох провідних офіцерів: контрадмірала Чарлза Вільямса і капітана Джефрі Бенета. Для Ф. Соєра це був його перший публічний акт на цій посаді, на яку він несподівано вступив 23 серпня, після того як попередній командир віце-адмірал Джозеф Авкойн був звільнений з посади Головнокомандувачем Тихоокеанської флотії адміралом Скотом Свифтом. Того самого дня повідомлено, що командир поверхневих сил віце-адмірал Томас Ровден недавно подав прохання відійти на пенсію два місяці скоріше, ніж заплановано, серед недавніх аварій, які викликали скандал і стали соромом для ВМС. На переслуханнях 7 вересня в Конгресі перед Комітетом збройних сил з'ясувалося, що кораблі не мали досить часу на навчання. Це визнав адмірал Вільям Морен, заступник шефа морських операцій. („www.military.com”)

Засудили дії окупантів Криму

Під час прес-конференції (зліва): директор Національного газетно-журнального видавництва Андрій Щекун, радник Міністра інформаційної політики Юлія Каздобіна, член правління Союзу вимушених переселенців Андрій Іванець. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. — 5 вересня в „Укрінформі” відбулася прес-конференція на тему „Брутальний напад на церкви і приміщення Кримської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (УПЦ КП) в Симферополі та вимоги громадських організацій кримчан про запровадження персональних санкцій до представників окупаційної адміністрації-порушників прав віруючих”.

У прес-конференції взяли участь радник Міністра інформаційної політики Юлія Каздобіна, представник Кримського центру ділового та культурного співробітництва „Український дім”, директор Національного газетно-журнального видавництва Андрій Щекун, член правління Союзу вимушених переселенців та координатор „Таврійської гуманітарної платформи” Андрій Іванець. В ході засідання до них долучився академік Петро Вольвач — один із засновників оргкомітету, створеного у 1992 році, який і добився тоді виділення приміщення для церкви Київського Патріархату у Симферополі.

31 серпня представники держави-агресора здійснили напад на головний храм св. рівноапостольних Володимира та Ольги, храм Христа Спасителя та робочі приміщення Кримської єпархії УПЦ КП в Симферополі. Вони заблокували будівлю, проникли у храми, пошкодили частину церковного майна. До того ж вони напали на Архiepіскопа Симферопільського та Кримського Климента та поранили його.

Активісти та громадські діячі назвали прізвища тих, хто 31 серпня керував захопленням приміщення в окупованому Криму. Список причетних до захоплення храму прочитав А. Щекун. Першим серед них було названо Ігоря Рудакова, громадянина Росії, який 23 червня призначений виконувачем обов'язків керівника Управління федеральної служби судових приставів по Криму.

Другою була також громадянка Росії,

начальник Управління організаційного і матеріально-технічного забезпечення Міністерства майнових і земельних відносин Криму Лідія Прошкіна. У подіях 31 серпня брав участь громадянин Росії Юрій Вахтін, заступник керівника відділу судових приставів Центрального району Симферополя. Саме він напав на Владику Климента, викручував йому руку і виводив його з приміщення.

Відразу після анексії у Севастополі силовики відібрали храм свцм. Климента Римського, в селі Перевальне розгромили храм Покрови Пресвятої Богородиці.

Українські радикальні політичні сили вже давно вимагають повернення більшості храмів УПЦ Московського Патріархату в Україні до УПЦ КП, зокрема українських православних святинь Києво-Печерської та Почаївської Лаври.

Учасники прес-конференції оприлюднили звернення до міжнародних інституцій та керівництва держави щодо заходів у сфері політики, культури та освіти задля забезпечення збереження ідентичності етнічних українців Криму та захисту їх гуманітарних прав, які щоденно грубо порушує окупаційна влада Криму. Росія вже знищила на тимчасово окупованій території українську освітню та інформаційну інфраструктуру, незаконно ліквідувала українські громадські та політичні організації, а тепер донищує українські релігійні організації.

Запропоновано передати майно, орендоване Кримською єпархією УПЦ КП в Симферополі у власність Київського Патріархату, підтримати Державне підприємство „Кримський дім”, розширити мережу покриття українськими засобами масової інформації тимчасово окупованої території Криму, відзначити 28-29 серпня у 2018 року 100-річчя Першого з'їзду українських організацій Криму та провести III Всеукраїнський (XIV Всекримський) конкурс учнівської й студентської молоді „Змагаймося за нове життя!”, присвячений Лесі Українці.

Передплачуйте і читайте „Свободу”

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів — www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Президент СКУ відвідав Молдову

КИШИНІВ, Молдова. – 3-4 вересня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій на запрошення Товариства української культури в Молдові перебував з робочою візитом у Кишиневі. Під час зустрічей з високопосадовцями він висловив вдячність за підтримку України, відзначив участь молдовських військ у параді з нагоди Дня Незалежності України у Києві 24 серпня, подякував представникам молдовської влади за безоплатне розміщення близько 300 дітей-сиріт бійців в дитячих літніх таборах на території Молдови.

Президент СКУ відзначив винесення вироків молдовськими судами проти молдовських найманців, що воювали на боці Російської Федерації на сході України та заборону в'їзду на територію Молдови депутатам Державної Думи Російської Федерації, якого було обрано на посаду в Криму.

Е. Чолій порушив питання щодо визнання Голодомору 1932-1933 років геноцидом українського народу та повідомив про плани відзначення 85-річчя Голодомору.

Обговорено питання про створення парламентських квот для представників української меншини в парламенті, надання українській громаді приміщень для проведення культурно-освітніх та тематичних заходів на базі Бюра міжетнічних відносин Молдови, а також надання дозволу на будівництво Української греко-католицької церкви в Молдові.

Президент СКУ закликав парламент ратифікувати Європейську хартію регіональних мов або мов меншин, а також сприяти розвиткові засобів масової інформації українською мовою та розширенню мережі українських шкіл на території Молдови з інтенсивним вивченням української мови.

Е. Чолій зустрівся з українською громадою Кишинева, побував на Службі Божій в Українській греко-католицькій церкві Покрови Пресвятої Богородиці, відвідав гімназію ім. Тараса Шевченка та взяв участь у церемонії покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченкові та Штефанові чел Маре.

Е. Чолія супроводжували президент Товариства української культури в Молдові Олександр Майстренко, радник Посольства України в

Біля пам'ятника Петрові Могилі в Кишиневі (зліва): Марина Ярошевич, Євген Чолій та Олександр Майстренко. (Фото: СКУ)

Молдові Володимир Боєчко та директор Представництва СКУ зі зв'язків з міжнародними організаціями в Брюсселі Марина Ярошевич.

СКУ

Євген Чолій виступив у Вашингтоні

ВАШІНГТОН. – 12 вересня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив робочу візиту до Вашингтону, де зустрівся з урядовими високопосадовцями та виступив на прийнятті з нагоди 26-ої річниці відновлення Незалежності України та 25-ої річниці дипломатичних відносин Україна-США.

Під час зустрічей він закликав США продовжувати рішучу підтримку територіальної цілісності України, надаючи військову допомогу Україні та посилюючи санкції проти Російської Федерації, щоб Україна пододала російську агресію на сході України та в Криму.

Під час зустрічі у Вашингтоні (зліва): Валерій Чалий, Іванна Климпуш-Цинцадзе, Євген Чолій та Михайло Савків. (Фото: СКУ)

Президент СКУ також зустрівся з Віцепрем'єр-міністром України Іванною Климпуш-Цинцадзе та Послом Валерієм Чалим, щоб обговорити останні події в Україні, продовження європейської та євроатлантичної інтеграції України та конференцій СКУ в Нью-Йорку та Брюсселі.

Е. Чолій виступив на прийнятті в Американському інституті миру, де зазначив успіхи України, включаючи ратифікацію Угоди про асоціацію між Євросоюзом і Україною та впровадження безвізового режиму для громадян України в Шенгенській зоні, визнав сильну реакцію міжнародного співтовариства про неприйняття російської агресії, про що свідчила парада військ збройних сил США, Канади, Австралії та європейських країн поряд зі Збройними силами України в День Незалежності України.

Посол В. Чалий відзначив 50-річчя СКУ та подякував СКУ та його складовим організаціям, включаючи українсько-американську громаду, за їхню довголітню рішучу підтримку України.

Під час зустрічей Президента СКУ супроводжував виконавчий заступник президента Українського Конгресового Комітету Америки та директор Української Національної Інформаційної Служби Михайло Савків.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Дональд Трамп виступив в ООН

НЬЮ-ЙОРК. — Президент США Дональд Трамп 19 вересня мав свій перший виступ в ООН. Промовляючи на річному зібранні Генеральної Асамблеї ООН, президент у своїй 41-хвилинній промові взяв на приціл ядерні амбіції та регіональний вплив Ірану, занепад демократії у Венесуелі, загрозу ісламського екстремізму. Д. Трамп закликав світ „відкинути загрози суверенітетів від України до Південно-Китайського моря”. Він також скритикував кубинський уряд. Але його найсильніші слова були звернені на Північну Корею. Д. Трамп закликав держави-члени ООН співпрацювати для ізоляції уряду Кім Джонг-уна аж поки він не припинить свою ворожу поведінку. Президент сказав, що гонитва Північної Кореї за ядерною зброєю та балістичними ракетами „загрожує цілому світові неймовірним коштом людського життя”. Д. Трамп видав свою найсильнішу пересторогу дотепер цій комуністичній країні. Якщо Пхеньян не поступиться, він сказав, „ми не матимемо жодного вибору, крім тотального знищення Північної Кореї”. Президент поглумився над К. Джонг-уном, кажучи, що „ракетний чоловік є на самовбивчій місії для себе і свого режиму”. Не називаючи Китай, Д. Трамп скритикував країни, які „не лише готові торгувати з таким режимом, але і озброювати й фінансово підтримувати країну, яка загрожує світові ядерним конфліктом”. („Reuters”)

■ ООН допомагають Кубі

ГАВАНА. — Світова програма харчування при ООН заповіла 16 вересня, що вона започатковує допомогу на 5.7 млн. дол. комуністичній Кубі, щоб нагодувати майже 700 тис. осіб, які найбільше потерпіли від гурагану „Ірма”. Країна має 11 млн. населення. Приблизно 60 тис. гектарів сільськогосподарських угідь потерпіли від гурагану. („Reuters”)

■ Еспанія видала посла Північної Кореї

МАДРІД. — Міністерство закордонних справ Еспанії повідомило 18 вересня, що Еспанія видворила північнокорейського посла у відповідь на ядерну програму режиму і за вистрілення 15 вересня балістичної ракети середнього zasięgu над Японією. Це був другий такий переліт над Японією за менше ніж місяць часу. Посол мусить залишити країну до кінця вересня. („USA Today”)

■ ФІФА наказала повторити змагання

ЦЮРИХ. — 12 вересня Південна Африка погодилася з рішенням Міжнародної футбольної асоціації (ФІФА) повторити кваліфікаційні змагання Чемпіонату світу, в яких в листопаді 2016 року Південна Африка перемогла Сенегал вислідом 2-1. ФІФА покарала суддю Джозефа Ламптея з Гани за навмисне надання карного стрілу для переможного голя, назавжди заборонивши йому судити на змаганнях. („Associated Press”)

■ Гарвард скасував запрошення

КЕМБРІДЖ, Масачусетс. — Рішення Гарвардського університету запросити Челсею Менінг бути гостем-викладачем на університеті спонукало Майка Помпео, директора Центрального Розвідувального Управління (CIA), відкликати свій запланований виступ в Гарварді. Він також підтримав рішення колишнього заступника директора та виконуючого обов'язки директора CIA Майкла Морела зрезигнувати зі своєї посади викладача в університеті через запрошення Ч. Менінг. Після того, як М. Помпео оприлюднив своє рішення 14 вересня, Гарвард оголосив, що запрошення Ч. Менінг на цю посаду було „помилкою”. Ч. Менінг була помилувана колишнім Президентом Бараком Обамою після того, як відбула сім літ ув'язнення за шпигунство. Вона була засуджена на 35 років тюрми за те, що під час служби як американський вояк Бредлі Менінг (який пізніше змінив свою стать) передала сотні тисяч засекречених дипломатичних депеш і військових звітів про війну в Іраку та Афганістані організації „ВікіЛікс”, яка оприлюднила їх. („Good Morning America”)

Як обікрали Україну

4 вересня заступник Генерального прокурора України Євген Єнін повідомив, що в Швейцарії виявлено понад 500 кілограмів золота, яке вивіз колишній президент Віктор Янукович. У Федеральному департаменті закордонних справ Швейцарії вимагають доказів щодо вкраденого і вивезеного В. Януковичем золота для подальшого його передання Україні. На сьогодні українські активи, які оцінюються приблизно в 70 млн. швейцарських франків, заморожені. Повернення заморожених активів може відбутися тільки після того, як їх незаконне походження буде встановлено судом.

За підрахунками прокуратури від обкрадання України В. Януковичем і його оточенням, державна скарбниця втратила до 100 млрд. дол. Є. Єнін зазначив, що 1.5 млрд. дол., заморожених на рахунках В. Януковича в Україні, було переказано до державної скарбниці.

Після втечі в Росію В. Янукович купив собі маєток під Москвою вартістю 52 млн. дол., що в декілька разів перевищує декларовані ним цінності за весь час перебування на посаді Президента України. Голова державного Ощадбанку України Андрій Пишний заявив, що на рахунках В. Януковича та колишнього прем'єра Миколи Азарова лежать понад 1 млрд. дол. готівкою та у цінних паперах.

За часів режиму В. Януковича по всій Україні були організовані злочинні схеми з розкрадання грошей через так звані фінансові майданчики. Лише у Дніпропетровській області щомісяця „видобувалося” готівкою близько 2 млрд. грн. Після цього гроші переводилися у валюту і переправлялися за кордон.

Інтерпол оголосив у розшук 19 колишніх чиновників України. Серед розкрадачів скарбниці – В. Янукович, М. Азаров, генеральний прокурор Віктор Пшонка, міністер внутрішніх справ Віталій Захарченко, голова Служби безпеки України Олександр Якименко, начальник міліції громадської безпеки Віктор Ратушняк та інші. Було заморожено рахунки колишніх чиновників в сумі 104 млн. дол., 122 млн. швейцарських франків і 22 млн. євро. У державну власність було повернуто 97 гектарів земель, будівлі та інше майно, присвоєне співниками В. Януковича, до відповідальності було притягнуто 157 співробітників органів внутрішніх справ і вісім працівників прокуратури.

Злочинне минуле В. Януковича не було таємницею. 15 грудня 1967 року він був уперше засуджений до трьох років позбавлення волі за участь у пограбуванні як член злочинного угруповання „Півнівка”. Удруге засуджений 8 червня 1970 року до двох років позбавлення волі за побиття, яке насправді було зґвалтуванням.

Повернення вкрадених грошей – складна й тривала справа. Проте вже сама інформація про ці злочини повинна стати пересторогою для народу і держави, щоб не надто довірялися тим провідникам, які участь у владі розглядають як можливість наживи за рахунок суспільства.

ІСТОРІЯ

В Грузії теж були Крути

Левко Хмельковський

У вересні 1939 року служба НКВД у Львові арештувала генерала бригади у відставці Війська Польського Олександра Чхеїдзе. У червні 1940 року його перевезли до внутрішньої тюрми НКВД у Києві, звідки 16 грудня 1940 року відправили до Москви, де він постав на початку 1941 року перед Спеціальною судовою колегією НКВД, був засуджений і розстріляний за збройний опір Червоній армії під час окупації більшовиками незалежної Грузії в лютому 1921 року.

У серпні цього року я побачив спомина про цей опір на меморіальній дошці в Тбілісі, на якій польською і англійською мовами було написано: „Олександр Чхеїдзе, полковник і грузинський патріот, комендант Офіцерської школи у 1920-1921 роках, генерал бригади Війська Польського, воював проти гітлерівської і радянської агресії, страчений за наказом Сталіна в Катині у 1940 році”. На дошці хтось перекреслив чорнилом останній рядок, щоб виправити неточність, котра постала через засекреченість архівів НКВД в СРСР.

Саме у згадці на дошці про події 1921 року і було згадано про збройний опір радянській агресії, що нагадало мені про нерівний бій юних киян біля станції Крути. Подібне повторилося біля грузинського села Табахмела.

У травні 1918 року була проголошена незалежна Грузинська Демократична Республіка, у якій полковник російської армії О. Чхеїдзе очолював юнкерську школу, виховуючи майбутніх старшин. Коли Москва пододала незалежну Україну, то вислала свою 11-ту армію проти Грузії, котра ще не мала свого війська. Росіяни були вже за 15 кілометрів від Тбілісі, коли проти них О. Чхеїдзе вивів свою школу – 510 юнаків, чотири гармати і шість кулеметів. До юнкерів приєдналися добровольці.

19-20 лютого 1921 року юнкери на чолі з О. Чхеїдзе біля Табахмели зупинили московську навалу. Більшість оборонців загинула в нерівному бою. Москалі обійшли їх позиції стороною і 24 лютого таки захопили столицю. Уряд Грузії перейшов до Кутаїсі, звідки наказав школі залишити позиції, на яких вже майже не було оборонців. Піс-

Полковник Олександр Чхеїдзе у 1914 році. (Фото: Вікіпедія)

ля падіння Грузії О. Чхеїдзе виїхав до Туреччини, звідти до Польщі, де служив за контрактом у Війську Польському до закінчення контракту у 1931 році. Оселився у Львові з дружиною Софією, дочкою полковника Івана Квінтадзе.

О. Чхеїдзе був кадровим військовим, сином генерала. Він закінчив у Санкт-Петербурзі військове училище, був у російському війську командиром полку, полковником. Не дивно, що професійний вояк спромігся чинити опір більшовикам, котрі потім не забули йому поразку біля села Табахмели.

Я досліджував життєпис О. Чхеїдзе за польськими джерелами і там побачив посвідку начальника конвою НКВД з Києва Іріневича про те, що він прийняв в'язня О. Чхеїдзе 15 грудня 1940 року для перевезення до Москви під особливою охороною. У документах НКВД я поцікавився особою Іріневича. Таких у НКВД було на той час три. Молодший лейтенант Олексій Микитович Іріневич служив у Якутії, а про лейтенанта Петра Микитовича Іріневича (брати?) лише записано, що він був нагороджений орденом Червоного Прапора у січні 1945 року. У НКВД служила у 1939 році також молодший лейтенант Анна Іріневич 1906 року народження.

Настане час і стануть відомі усі кати НКВД, організатори і виконавці Великого терору.

Будинок військової школи в Тбілісі, де був начальником Олександр Чхеїдзе. (Фото: Левко Хмельковський)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Відвідали село письменника

В Україні лише тепер починають відкривати талановитого національного письменника Зосима Дончука, широко відомого і шанованого за межами батьківщини серед української світової діаспори.

Представники Миргородської діаспорної бібліотеки ім. Галини Король 15 вересня відвідали батьківщину письменника – село Дмитрушки на Уманщині та вклонилися землі, яка подарувала світові автора безсмертної української прози, покищо мало відомої на українських теренах.

У бібліотеці присутній майже весь творчий доробок З. Дончука, окрім книг „Гнат Кіндратович“ та „Над прірвою“. З. Дончук повертається в Україну крізь завірюху наклепів та цькування, крізь фальшиві звинувачення та гоніння.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Полтавці поїхали до Польщі

12 вересня до Полтави від організаторів Міжнародного ягелонського ярмарку, який щорічно відбувається в Любліні за сприянням Міністерства культури Польщі, надійшов лист зі словами глибокої подяки й щирого визнання плідної співпраці з майстрами народного мистецтва Полтавщини. Цього разу ярмарок відбувся 12-15 серпня.

Україну з Польщею єднає широка культурна співпраця, тому народні майстри Полтавщини вирішили приєднатися до державних святкувань у Варшаві й Кракові. Члени Національної спілки майстрів народного мистецтва України, викладачі вищих шкіл й студенти, науковці й громадські діячі, публіцисти й музиканти, підприємці й учні заповнили автобус і побували на землі сусідньої держави.

Полтавську делегацію мистців з 40 осіб очолила відома майстриня Алла Маркар'ян. Люблінський мистецький форум за рівнем проведення посідає чільне місце серед світових ярмарків і полтавці гідно представили надбання української культурної спадщини. Разом з ними були мистці з Києва, Дніпра, Миколаєва й Харкова.

Були представлені вироби полтавців – вишивальниці Надії Вакуленко з Решетилівки, майстрів вибійки А. й Володимира Маркар'янів, кераміста Дмитра Громова з Опішного, майстрині малярства на склі Наталі Дігтяр, витинанка Дмитра Короля з Кременчука, гончарів Вячеслава Одарченка, Дмитра Білоконя, Яни Варвинської, Валентини Лобойченко, Олександра та Анатолія Шкурпелів, майстра художнього різьблення по дереву та вишивки Олександра Вакуленка з Решетилівки, майстрині з лозоплетіння та плетіння з кори Катерини Федоренко, лялькарки Н. Вакуленко, А. Маркар'ян, К. Федоренко й Н. Дігтяр.

Були й кияни – писанкарки Тетяна Влененко й Любов Кіторова (декоративний розпис), майстриня традиційних жіночих прикрас Надія Кириченко, писанкари подружжя Любов й Микола Гончаруки, з міста Дніпра – Наталя Лавриниць (вибійка, витинанка, писанка) й лялькарка Валентина Передерій, Ірина Пяшенцева (писанкарство, пряники) та писанкарка Анна Поджаренко.

Ми побачили мурований замок XIII ст. й фрески в Свято-Троїцькій каплиці 1418 року, костели, церкви, палаци й кам'яниці Любліна – середньовічні сторінки історії міста. Полтавці завітали до Кракова, де святкували День Війська Польського на вшанування пам'яті про переможну Варшавську битву в роки польсько-більшовицької війни 1920 року, коли в польській армії проти більшовизму воювала також Армія Української Народної Республіки.

Валентина Шемчук,
Полтава

Про російський характер

Якось поїхали ми на екскурсію в Сан-Франциско. Людей набрався повен автобус. Були українці, росіяни, молдавани і з Середньої Азії особи. Попереду нас з дружиною сиділи дві жінки-росіянки, російською мовою між собою спілкувалися. Автобус зупинився в центрі і ми розійшлися в різні сторони. Перед цим керівник екскурсії наказав усім зібратися на цьому ж місці рівно о 5-ій годині без запізень, бо стояти автобус тут довго не може. Усі зібралися у визначену годину і сіли на свої місця в автобусі. Керівник всіх порахував – двох не вистачало. Це були росіянки, котрі сиділи перед нами. Час від'їзду минув. Керівник вийшов з автобуса, нервує. Аж ось вони з'явилися з-за рогу і поволі, не кваплячись, крокують до автобуса. Про щось говорять, весело посміхаються одна одній. Керівник підбіг до них, щось їм сердито вигорює, свого годинника на руці показує. А вони дружно підносять до його носа свої наручні годинники. Виявилося, як сказав керівник екскурсії, у них на годинниках була якраз п'ята година. У всіх було вже 15 хвилин на шосту! Коли жінки запізнювалися, то змовилися та перевели свої годинники на 15 хвилин назад! Ну що тут скажеш? Російський характер.

А ось що пише про росіян Володимир Мединський, народжений в Смілі на Черкащині, а тепер Міністер культури Росії:

„Ніколи б ні один європеець не стерпів би відношення, якого кожного дня зазнають росіяни. Звичайно, такий патологічно терпеливий і покірний народ і від свого уряду постійно потерпає. Уряд в Росії не демократичний, нахабний, відверто нехтує влас-

ним народом, його інтересами і його думкою. Він може собі це дозволити – народ все проковтне і не зморщиться. Він дуже терпеливий і покірний, його можна мордувати як завгодно. Російських солдатів можна посилати в далекі походи майже без їжі і примушувати виконувати наймерзенніші і погребельні накази. Російський народ можна ставити в будь-які умови, вимагати від нього будь-яких зусиль, примушувати жити в будь-яких нелюдських умовах. Народ все виконає, оскільки не звик навіть думати про свої інтереси, про свою особисту і колективну гідність. Він перетерпить будь-які приниження і грубість начальства, незрозумілість політики Кремля, втрати і тяготи безглузких воєн, найтяжчі податки і фізичне насильство. Це дуже покірний народ, так вже він створений. Там, де європеець вже б давно збунтувався, росіянин буде покірно переносити все, молитися і плакати. Так було, так є і так буде. Покірність росіян будь-якій політиці уряду повертається другою неприємною цивілізованому світу якістю, точніше-являється однією із причин російської агресії: уряд в будь-який час пошле росіян на саму жорстоку завоювальницьку війну і вони покірно підуть, тупі, забиті, але небезпечні і жорстокі, готові перетворювати вільні народи в таких же духовних рабів, як вони самі“.

Від себе додаю, що в росіян рабський менталітет в суміші з імперськими амбіціями являє собою небезпечну субстанцію, котра загрожує в будь-який час вилитися на сусідні народи і сіяти там смерть і руїни. Не забуваймо про це ні на одну мить.

Микола Білоус,
Сакраменто

УПЦ США відзначатиме 100-річчя

Наприкінці XIX ст. та на початку XX ст. імігранти до США з України почали нове життя як поселенці, металюрги та фермери. Вони прибули шукати кращого життя для своїх сімей, життя без приниження тагноблення, яким, на жаль, вони жили на своїй рідній землі. Нові імігрантів воліли зібратися разом у місцеві громади для того, щоб забезпечити підтримку один одному, затишок та спілкування, але найголовніше з усього, щоб славити Бога, засновувати церкви, спочатку в великих містах США, а з часом утворили міцну церковну структуру.

Ми, ласкою Божою, правлячі ієрархи, проголошуємо 2018 рік столітнім роком Української православної Церкви США усьому духовенству, монашеству та вірним, та вшановуємо всіх тих ієрархів, духовенство, монашество та вірних, які жили перед нами та жертвували для розбудови Божого Царства на цій землі набагато більше, ніж більшість з нас це робить 100 років пізніше.

Протягом цих перших 100 років нашої історії засновники та благодійники пожертвували усім найкращим, щоб забезпечити збереження свого існування в місці, де вони могли це робити, не побоюючись репресій або вимирання, нашої багатогранної духовної спадщини, успадкованої від наших предків. Ми дякуємо Богові за їхні переконання, посвяту, відданість, які продовжують нас надихати наслідувати їхній

приклад.

Готуючись до цього великого святкування та згадуючи наших предків з України і США, ми закликаємо кожного українського православного християнина приєднатися до усіх святкувань, розділити нашу велику радість з своїми друзями та близькими.

Урочисте святкування відбудеться 28 липня 2018 року в Духовному осередку Митрополії у день шанування пам'яті св. Рівноапостольного Великого князя Володимира. Ми закликаємо всіх наших вірних брати участь у святі. Також у різних регіонах США заходять будуть заплановані таким чином, щоб усі священники та вірні нашої Церкви мали можливість приєднатися до святкування.

Коли ми готуємось до цих торжеств, то повинні завжди пам'ятати про свою місію, про спасіння душ і „подати зцілення, добробут, цілісність, духовне удосконалення та радість, працюючи разом, щоб розкрити красу Божого творіння, проповідуючи та живучи Євангелієм Ісуса Христа.“

Антоній,
Митрополит Української
православної Церкви США

Даниїл,
Архієпископ

Савт-Бавнд-Брук-Сомерсет,
Нью-Джерсі
14 серпня 2017 року

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вчителі зустрілися на семінарі на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – 23 липня-5 серпня Союзівка гостинно прийняла представників українського шкільництва, що прибули з різних куточків Америки на 33-й вчительський семінар. Зустрілися вчителі шкіл з Йонкерсу, Випані, Філядельфії, Нью-Йорку, Чикаго, Парми, Сомерсету. Відповідальним за проведення семінару був д-р Юрій Гаєцький. Темою семінару були Козаччина і Гетьманщина.

Лекції з історії України проводив д-р Ю. Гаєцький. Він розповів, що це були бурхливі часи.

Лекції з культури, які проводив д-р Ігор Мірчук, як завжди, були насичені своєю різноплановістю. Адже період Козаччини і Гетьманщини надзвичайно насичений і кольоритний. Саме цей період в історії української культури вважають одним із найпотужніших. Він дав поштовх до розвитку і появи нових стильових особливостей в архітектурі, літературі, музиці, живописі, у розвитку театрального мистецтва.

Під час вивчення театрального мистецтва тієї доби, вчителі на практиці намагалися відтворити атмосферу того часу. У свої міні-імпровізації вони включали інтермедії, що робило лекції більш насиченими і цікавішими. Також насолоджувалися слуханням пісень на слова Григорія Сковороди та Івана Мазепи.

Відповідальна за проведення лекцій з української літератури і мови Наталя Пономарьова з Чикаго розповідала як бароковий період вплинув на формування української літератури з початку XVII по XVIII ст. і був представлений не тільки полемічними творами, як це довгий час вважалося.

На лекціях з української мови знову обговорювали важливість затвердження єдиного українського правопису на державному рівні, чого ще до цього часу не здійснив уряд України.

Наталя Боднар проводила лекції з географії й наголошувала, що вчителі, які викладають в школах українознавства, мало використовують сучасні технології для пояснення нового матеріалу. Виклад необхідно доповнювати допоміжними засобами, що дасть можливість учням краще сприйняти і зрозуміти матеріал, що стосується географії України. Адже більшість учнів народжені в США і ніколи не були в Україні.

Д-р Володимир Боднар у своїх лекціях робив наголос на значенні Козаччини і Гетьманщини в історії України, намагався усе це подати в

Учасники семінару (сидять зліва): о. Юрій Базилевський та Юрій Гаєцький, (стоять зліва): Лариса Заник, Володимир Боднар, Наталя Пономарьова, Оксана Пилипів, Світлана Хмурковська, Ольга Михайлюк.

хронологічному порядку, охопивши період ще від початків заснування Запорозької Січі аж до знищення Гетьманщини Катериною II. Він теж радив якомога більше використовувати допоміжні засоби при поясненні нового матеріалу.

Окрім навчальної частини, вчителі займалися адміністративними і організаційними питаннями, що стосувались планування роботи Шкільної Ради на наступний навчальний рік. Вирішили створити ініціативні групи для обговорення питань щодо річної конференції, яка буде 6-8 жовтня в готелі Гадсон Веллі (Нью-Йорк).

26 липня були обговорені правила і критерії, якими слід керуватись при виборі найкращого вчителя і найкращого учня 2016-2017 років. Також складено програму з'їзду.

Роман Васків представив нову програму з вивчення української мови „Яблуко“.

1 серпня надійшла сумна вістка, що упокоївся д-р Євген Федоренко – голова Шкільної Ради у 1983-2016 роках. Було відслужено Панахиду за

його душу, а також Панахиду за Сонею Семанишин. Учасники семінару узяли участь у прощанні з Є. Федоренком, де д-р Ю. Гаєцький виголосив прощальне слово. Було вирішено подальшим курсам на Союзівці присвоїти почесне ім'я д-ра Є. Федоренка.

Навчання на Союзівці підтримали фінансові спонзори – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ Нью-Йорк, Фондація Українського Вільного Університету в Нью-Йорку, Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“ в Чикаго і три її філії в Ньюарку, Джерзі-Сіті і Випані, Кредитова Кооператива Спілки Української Молоді в Йонкерсі, Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива в Нью-Йорку, фонд „Спадщина“ Чикаго. Успіх семінару забезпечили на Союзівці – адміністратор Мая Лев і директор Нестор Паславський.

Шкільна Рада УККА

Відзначили 100-ліття Олі Кобзар

Зірка Воронка

ГАНТЕР, Нью-Йорк. – 19 серпня українська громада відзначила 100-ліття Олі Кобзар – співзасновниці „українського Гантеру“. З промовою на святкуванні в Гантері виступила Наталка Соневицька, яка розповіла, що О. Кобзар народилася у Львові, де пройшли її дитинство і молодість.

Вона зростала в національному середовищі і в 1930-их роках включилася в політичну діяльність ОУН, була зв'язковою, переносила заборонену літературу та перховувала поранених. Була арештована поляками та ув'язнена у Березі Картузській. Вона закінчила педагогічний семінар та учителювала, а літом виїжджала на села, де організовувала дитячі садки. Була також завзятою спортовкою в бігах.

Поміж 1939 і 1941 роками виїхала до Кракова, де працювала медсестрою. Там познайомилася зі славним футболістом Володимиром Кобзарем і стала його дружиною після повернення до Львова.

Доля готувала нові випробування. Після перебування в таборі переміщених осіб в Регенсбурзі, в 1950 році родина Кобзарів переїхала

до Америки і в 1951 році купила дім над річкою Іст-Кіл. Тут відразу заснувалося українське літнє середовище. Батьки привозили дітей на відпочинок і Кобзари займалися не тільки своїми чотир-

ма дітьми, але й іншими – проводили гри і забави, вчили їх плавати, збирати гриби та жити в природі.

Згодом з'явився мотель „Ксеня“, який перетворився на центр української культури. Хоч офіцій-

но мотель називався „Ксеня“, то всі вживали назву „Кобзарівка“. Щодня сюди приїздило багато відомих громадських діячів, письменників, мистців, композиторів. На стінах завжди висіли картини ЕКА і його синів, а по суботам відбувалися літературно-мистецькі вечори з участю Миколи Понеділка, Івана Керницького, Івана Кедрина-Рудницького, Ласі Старосольської, Євгена Маланюка, Бабая-Нижанківського та багато інших.

О. Кобзар була господинею, завжди усміхнена і привітна. Щороку мандрівні чи з „Вовчої Тропи“ пластові табори заїжджали на „Кобзарівку“ і вона частувала їх напоями і смачними перекусками.

О. Кобзар кілька разів відвідувала Україну після 1991 року, але ще за радянських часів в 1970-их роках їздила з турою і коли їй погрожували арештом, добре знала як поводитися в такій ситуації, пам'ятаючи діяльність в ОУН.

В Гантері кожної п'ятниці приходила до Гражди ліпити вареники, щодня ходила на прогулянки.

Н. Соневицька побажала в здоров'ї і спокої продовжити її земну мандрівку. Її підтримали усі учасники святкування.

На святі в Гантері сидить Оля Кобзар, стоять зліва: Наталка Соневицька, Таня Кейс, Лариса Зелик, Ліда Пясецька, Віра Андрушків і Ксеня Драган.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

СКУ провів Річні загальні збори в Києві

Учасники Річних загальних зборів СКУ у Києві. (Фото: СКУ)

КИЇВ. – 25-26 серпня Світовий Конгрес Українців (СКУ) провів у Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка свої річні загальні збори, в яких узяли участь 206 делегатів і гостей з 32 країн світу. Офіційна частина зборів розпочалась молитвою, яку провів Митрополит Української Православної Церкви Київського Патріархату (УПЦ КП) Адріан Старица.

З нагоди зборів та 50-ліття СКУ надійшли численні письмові привітання. Збори схвалили звіт президента СКУ про основну працю протягом минулого періоду.

Учасники зборів були присутні на військовій параді на Майдані та прийнятті в Софіївському заповіднику, зустрілися з Виконуючою обов'язки Міністра охорони здоров'я України д-ром Ульяною Супрун, взяли участь в Інавгураційному економічному форумі „Підтримка економічного розвитку України: співпраця між Урядом і діаспорою”, у спеціальному засі-

данні Міністерства закордонних справ України з нагоди 50-ліття СКУ, в урочистому відзначенні 50-ліття СКУ в Мистецькому арсеналі.

Річні загальні збори продовжили закликати Вселенського Патріярха Варфоломія I визнати автокефалію УПЦ КП, закликали визнати патріярший статус Української Греко-Католицької Церкви, закликали світове співтовариство до боротьби з війною Російської Федерації, що є загрозою для миру і стабільності в світі, закликали всю українську діаспору і далі всіляко сприяти наданню підтримки Україні з боку міжнародного співтовариства. Було визначено конкретну програму дій закордонного товариства.

Збори СКУ закликали українську діаспору до підтримки стратегічних пріоритетів, запропонованих Комітетом з підтримки економічного розвитку України при СКУ на економічному форумі „Підтримка економічного розвитку України: співпраця між Урядом і діаспорою”.

Збори запевнили, що світове українство буде

й далі стояти на сторожі незалежності і територіальної цілісності України та просувати на міжнародному рівні актуальні українські питання.

25 серпня у Києві відбувся Інавгураційний економічний форум „Підтримка економічного розвитку України: співпраця між Урядом і діаспорою”, який зібрав ключових українських урядовців, підприємців та 125 делегатів СКУ з 27 країн світу, щоб поспілкуватись на теми української економіки, експортного потенціалу та інвестиційного середовища.

Форум організував Комітет з підтримки економічного розвитку України при СКУ на чолі з заступником президента СКУ Оленою Кошарною у співпраці з Американською торговельною палатою в Україні та Канадсько-українською торговою палатою.

З вітальним словом виступили Прези-

(Закінчення на стор. 12)

Молодь таборувала на „Тарасівці“

о. Євген Небесняк

ДЕРБІ, Великобританія. – Виховно-відпочинковий табір Спілки Української Молоді (СУМ) у Великобританії на мальовничих зелених окраїнах міста Дербі відбувся 6-19 серпня.

Відкриття табору 6 серпня передувала Літургія, яку капелян СУМ у Великобританії від Української Греко-Католицької Церкви о. Євген Небесняк відслужив у дерев'яній каплиці на території „Тарасівки” – так називається табір СУМ – у присутності 120 учасників таборування.

Цього року число таборовиків було менше, ніж минулого, бо добірне їхнє число поїхало в Україну з батьками, які отримали після довгого часу перебування в Англії документи постійного pobutu в цій країні, що уможливило їм відвідати родину та рідні сторони.

Комендантом табору в перший тиждень була Катерина Замулінська, в другий – Софія Федечко. Курінною в першому тижні була Мая Шляхетко, а в другому – Христина Ковалишин. Курінним упродовж двох тижнів був Християн Мичел-Дзюба. Обозною під час цілого періоду таборування була Ліда Пшеничняк, а програмовою – Наталка Широка. За табір суменят, які вже користувалися приміщеннями у новій прибудові до головного для них бараку, відповідали Оксана Леню-Клег та її сестра Віра Леню-Рутковський. Писаркою була в перший тиждень Анна Костик, а в другий – Наталка Широка. Завдання медсестри виконувала М. Мичел-Дзюба.

Таборування проходило під гаслом „Великого бажайте!”. Такий титул носить послання,

що Патріярх Йосиф Сліпий написав з заслання у 1957 році. У посланні ми бачимо особливу любов Патріярха до українців і вірних своєї Церкви: „Думати і прагнути великих, гідних речей – це благородна справа. Думати тільки про земське і тільки про своє особисте добро – це уподібнюватися до земського, а думати про духовне – воно підносить людину і робить її великою”.

Перший тиждень був напружений, бо цього року відмічались на таборі 125 років з дня народження Патріярха Йосифа, 75 років з часу створення Української Повстанської Армії, 70 років

з часу початку акції „Вісла” – примусового переселення українців Лемківщини, Надсяння, Підляшшя і Холмщини, 50 років з часу створення Світового Конгресу Українців.

Юнацтво мало можливість займатись під пильним оком Ірки Гузан ручними роботами: виготовленням магнетних браслетів, вишиванням, майструванням кольорових стінних годинників і таке інше. Крім того, потрібно було підготувати недільний таборовий концерт, щоб батьки таборовиків могли наочно засвідчити те,

(Закінчення на стор. 12)

Учасники виховно-відпочинкового табору Спілки Української Молоді у Великобританії.

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Ukrainian National Association Inc.
will host a

COMMUNITY BREAKFAST

**Saturday,
September 30, 2017
from 9 a.m. - 10:00 a.m.**

St. Michael Ukrainian
Catholic Church Hall

125 Wethersfield Avenue,
Hartford, CT 06114

**“Opportunities with UNA”
training seminar to follow.**

Organized by UNA Connecticut District

Admission: gratis

МИСТЕЦТВО

Мистиці малюють гуцулів

Олександр Костирко

ВЕЛИКИЙ ЛЮБІНЬ, Львівська область. – Художники Надія і Роман Федини живуть в містечку за 25 кілометрів від Львова. У найбільшій кімнаті їхнього дому потрапляєш ніби у виставкову залу музею – всі стіни в картинах. Ніби музика йде від кожної по-своєму різно.

Подружжя закінчило Львівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва. Після одруження тривалий час працювали над художньою керамікою, були учасниками міжнародної виставки в Іраці (Австрія). Останні роки перевагу віддали малярству, організували понад 20 персональних виставок, брали участь у семи міжнародних та шести всеукраїнських виставках. Дипломанти

Міжнародного гуцульського фестивалю. Твори мистців збережені в багатьох приватних колекціях в Австрії, США, Канаді, Англії, Німеччині, Польщі, Бельгії, Шотландії.

Федини малюють свої полотна разом, доповнюючи одне одного. Почалося з того дня, коли Роман розпочав сюжет і зупинився, залишив полотно. Аж тут підійшла Надія, оглянула зроблене й завершила композицію так, що ожила мелодія гуцульської скрипки, заіскрили вогні коломийки.

Темою творчості стали чарівність та етнос Карпатського краю, особливо Гуцульщини. Народні танці, обрядові свята та звичаї, побут простого люду. Аби передати усю красу Карпат та кольоритність гуцулів, мистиці у своїх картинах використовують насичені яскраві кольори. З

Надія і Роман Федини за роботою. (Фото: Олександр Костирко)

своїми картинами вони об'їздили майже всю західну Україну, готують ще одну виставку у Львові.

Близько 40 полотен подружжя

створило упродовж трьох років. На відкриття кожної виставки завжди приходять багато шанувальників живопису.

Надія і Роман Федини. „Гуцули“.

Надія і Роман Федини. „Червона рута“.

Виставку привезли з Кривого Рогу

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 21 серпня відкрито виставку художника Леоніда Давиденка „Козацький код України“. У роботах голови Криворізької міської організації Спільноти художників України є певна сакральність, гоголівська містика, символізм краси, що дуже близьке українському серцю з його героїзацією лицарства, козацького духу.

Відкриття виставки було при-

свячене Дню Незалежності України. У картинах „Побратими“, „Трійця“, „Жнива“, „Лелеки“, „Кохання“, „Червоний кіт“ безпомилково вгадується український споконвічний світогляд з його прагненням до затишку, порядку, краси, духовної спільності з усім живим.

Як поєднати у нелегкий час війни

доброту і мужність, благородство, людяність і жорстке протистояння з ворогом? Виставка картин Л. Давиденка не дає відповіді

на ці питання. Але ще раз показує, наскільки красивий і неповторний український світ, який варто захищати.

Леонід Давиденко. „Побратими“.

Леонід Давиденко. „Трійця“.

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homocare agency

631-764-5388

631-727-4071

Ukrsistersag@gmail.com

СКУ провів...

(Закінчення зі стор. 9)

дент СКУ Євген Чолій, Посол США в Україні Марі Йованович та Посол Канади в Україні Роман Ващук, які підкреслили великий економічний потенціал України та підвищений інтерес до неї чужоземних інвесторів.

Перший Віце-прем'єр-міністр України – Міністр економічного розвитку та торгівлі України Степан Кубів зачитав делегатам привітання від Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана та зазначив, що сьогодні пора розглядати Україну як надзвичайно перспективну країну для інвестицій і, головне, надійного партнера для спільної роботи.

Можливості співпраці між Урядом України і українською діаспорою щодо підтримки економічного розвитку України було обговорено під час двох панельних дискусій: „Просування українського експорту і торгова репрезентація на ключових ринках”, яку вів заступник президента СКУ та голова Координаційного комітету підтримки України при СКУ Павло Грод та „Залучення чужоземних інвестицій в Україну”, яку вела О. Кошарна.

Свої думки щодо подальшої співпраці у сфері економічного розвитку України висловили

перший заступник Міністра закордонних справ України Вадим Пристайко, перший заступник Міністра фінансів України Оксана Маркарова, заступник Міністра економічного розвитку та торгівлі України – Торговий представник України Наталія Микольська, заступник глави Адміністрації Президента України Дмитро Шимків, голова Комітету Верховної Ради України в закордонних справах Ганна Гопко, головний інвестиційний радник Прем'єр-міністра України та Директор бюро із залучення та підтримки інвестицій Данило Білак, голова бюро Національної інвестиційної ради при Президенті України Юлія Ковалів, директор бюро просування експорту України Мар'яна Каганяк, генеральний секретар СКУ та голова Союзу Українських Організацій у Австралії Стефан Романів, скарбник СКУ та президент Канадсько-української торгової палати Зенон Потічний, президент Американської торговельної палати в Україні Андрій Гундер, засновник та генеральний директор компанії „Ajax System” Олександр Конотопський та засновник компанії „Kodisoft” Дмитро Костик.

Форум запропонував Річним загальним зборам СКУ до схвалення стратегічні пріоритети для української діаспори щодо збільшення обсягів українського експорту у країнах проживання української діаспори, залучення прямих чужоземних інвестицій, розширення торговельних

Промовляє на форумі Посол США в Україні Марі Йованович.

можливостей для українських компаній у світі, призначення членів діаспори на посади почесних консулів України, співпраці з бізнес-асоціаціями та торговельними палатами, орієнтованими на Україну.

Спонзором Форуму була компанія „Horizon Capital”, провідна компанія прямих інвестицій в Україні.

СКУ

Молодь таборувала...

(Закінчення зі стор. 9)

чого їх діти, внуки та правнуки навчились під час першого тижня таборування, тому під проводом Мирослави Ковтс-Кохан таборовики навчалися співу. Лінда Шляхетко з допомогою своїх дочок Маї та Софії навчала народних танців. До того ще потрібно додати поїздки поза табір: для старшого юнацтва – на пейнтбол, для молодшого та суменят – в розвагові парки.

Добровольці з благодійної організації „British Ukrainian Aid” розповіли про свою діяльність і підказали юнацтву приготувати картки на підтримку сімей українських бійців

на війні з Росією.

Дуже цікавою була гутірка Христини Модли-Томас та Гані Шляхетко про акцію „Вісла”. Письменниця Марія Дзійдзан ознайомила юнацтво з своїми двома книжками „When Sorrow Comes” та „Driven into Exile” – про життя під час Другої світової війни. Ройові Наталка Пасічник та Лариса Децик провели гутірку про історію української пісні. Капелян вів гутірки на теми релігії.

„Діти героїв” з України – четверо дівчат та шестеро хлопців під опікою Тані Клименко з допомогою Мар'яни Марець з Тернопільського Осередку СУМ організували декілька проєктів, між іншим виготовили макет „Тарасівки”.

У другу неділю таборування Літургію відслу-

жив о. Давид Сенік. Другий тиждень таборування пройшов за кращої погоди, ніж перший: було більше сонця, ніж дощу. Було 40 таборовиків. Продовжувались гутірки, ручні роботи та інші заняття. При цьому зросло число прогулянок поза табором пішки і на роверах. Був виїзд старшого юнацтва до міста на лазерні гри, а молодшого – до розвагового парку.

Кухонний персонал (Марія Влашин, І. Окопська, О. Левандівська, Тереса Пшеничняк та інші) під проводом Христі Захарко готували для всіх смачні страви.

В останній день таборування капелян перед офіційним закриттям табору благословив подарунки дітям загиблих воєнків. Відбулось прощання таборовиків з командою.

ПЛАСТ

Крайова Пластова Старшина оголошує, що

XXXV Крайовий Пластовий З'їзд в США

відбудеться 21-22 жовтня 2017 року
на оселі „Союзівка” в Кергонксоні, Н.Й.

Кімнати просимо замовити до 20-го вересня 2017 р.

20-го жовтня 2017 року
**Товариська зустріч Сеніорату
від 7ої до 9ої вечора**

Реєстраційні матеріали доступні на пластовій
мережі США www.plastusa.org.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує

на

доповідь

доктора архітектури

завідувача катедри

Реставрації Архітектурної і Мистецької Спадщин
Національного Університету «Львівська Політехніка»

проф. Миколи Бевзи

(Львів, Україна)

**“Збереження української
культурної спадщини
- нові досягнення та
майбутні потреби”**

**В неділю, 1 жовтня 2017 року
о 2-ій годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

НОВИНИ З УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ“

В академії почався новий навчальний рік

Олексій Костюченко

Урочиста церемонія посвяти першокурсників у студенти „Інавгурація-2017“ відбулася 1 вересня у Національному університеті „Острозька академія“. Цього року освіту здобуватимуть понад 500 юнаків і дівчат з усіх куточків України. Святкове дійство розпочалося з урочистого Молебня у студентсько-викладацькому храмі преподобного Федора Острозького.

„Бажаю вам великої любови до себе, до своїх батьків та викладачів, до ближніх, до своєї батьківщини“, – зазначив у своєму привітанні ректор університету, проф. Ігор Пасічник.

За традицією, участь у святі взяли театралізовані історичні герої: князь Василь-Костянтин Острозький – засновник Острозької академії, княжна Гальшка Острозька – перша жінка-меценат вищої освіти в Україні, перший ректор Герасим Смотрицький, друкар Іван Федоров.

Серед почесних гостей були директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка, академік Микола Жулинський, протектор університету, академік Острозького академічного братства Роман Васишин, міський голова Острога Олександр Шикер та випускники академії Олександр Корнійчук і Віталій Ундір.

Першокурсники виголосили обіцянку спудея академії і отримали у подарунок Біблію. Обіцянку промовили й викладачі, які минулого року захистили свої докторські дисертації.

Д-р І. Пасічник розповів, що за понад 20-річний період свого відродження університет заявив про себе не тільки в Україні, а й за кордоном. Цього року академія посіла

Спудеї-першокурсники з професорсько-викладацьким складом біля головного корпусу Острозької академії. (Фото: Леся Касіяненко)

перше місце за показником якості сертифікату зовнішнього незалежного оцінювання абітурієнтів серед інших вищих навчальних закладів. Такий розвиток став можливим завдяки згуртованій праці колективу академії та постійній підтримці меценатів з України й діаспори.

Окрему подяку І. Пасічник висловив Українській Народній Фундації (голова Стефан Качарай), яка на зібранні пожертви представників Фонду друзів Острозької академії при Українському Народному Союзі, очолюваного д-ром Мироном Куропасем, фінансувала навчання молоді на підготовчому відділенні академії.

„Щиро дякую Українській Народній Фундації та Фонду друзів Острозької академії при Українському

Народному Союзі, адже саме завдяки їхній підтримці я змогла вступити до цього престижного університету. Приємно, що вони допомагають обдарованій молоді втілити свої мрії у реальність“, – поділилася почуттями студентка-першокурсниця Тетяна Годжал.

У академії будується новий навчальний корпус, першу чергу якого відкрив Президент України Петро Порошенко восени минулого року. Значну частину фондів на будівництво виділив український меценат з Канади св. п. Єраст Гуцуляк. Вежа, яка є частиною архітектурного комплексу нового корпусу академії, носитиме його ім'я. Професори, викладачі та студенти висловили глибоку вдячність усім представникам української діаспо-

ри, які долучилися до відродження Острозької академії.

Сьогодні в академії навчається близько 3,000 студентів на 18 спеціальностях. Нещодавно в університеті відкрилися нові спеціальності „Національна безпека“ та „Громадське здоров'я“.

На сьогодні Острозька академія – перший та єдиний цивільний університет в Україні, якому довірили підготовку фахівців з національної безпеки. У майбутньому випускники цієї спеціальності знатимуть багато чужоземних мов, володітимуть сучасними знаннями у сфері кібербезпеки і зможуть заповнити прогалину в кадрах цього напрямку, яких потребує сьогодні Україна. Також студенти національної безпеки матимуть змогу навчатися на військовій кафедрі.

Спеціальність „Громадське здоров'я“, яка популярна в американських та європейських університетах, в Україні була ліцензована лише у двох університетах і один з них – Острозька академія. Її поява викликана необхідністю проведення медичної реформи та підготовки нових кадрів у сфері управління охороною здоров'я.

Також уже цього навчального року студенти можуть обирати цікаві спеціалізації з кіберкультури, корпоративної комунікації, тренування, цифрової лінгвістики. З наступного року на економічному факультеті плянеться відкрити нову спеціальність в галузі інформаційних технологій, яка готуватиме фахівців з інженерії програмного забезпечення.

Інавгурація завершилася урочистим введенням першокурсників до Національного університету „Острозька академія“.

Портрети сучасників показав Роман Петрук

Олексій Костюченко

1 вересня у мистецькій галерії Острозької академії відкрилася виставка робіт молодого художника з Луцька Романа Петрука „Портрети сучасників“. На ній представ-

лено 26 робіт.

У центрі експозиції розміщений портрет відомого художника св. п. Миколи Стороженка – вчителя Р. Петрука, з яким мистець працював до останнього його земного дня.

Р. Петрук у 2015 році закінчив

з відзнакою Майстерню живопису і храмової культури при Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури (керівник – проф. М. Стороженко). Молодий художник – лауреат премії ім. Михайла Дергуса в галузі образотворчого мистецтва за серію творів „Портрети сучасників“ (2016 рік), він також нагороджений медаллю „Трудова слава“ Міжнародного академічного рейтингу „Золота фортуна“, був учасником понад 40 всеукраїнських виставок та виставок просто неба. Його твори зберігаються в Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури, приватних та музейних колекціях в Україні і за кордоном.

„Кожний портрет на виставці має свою техніку виконання.

Людина своїми почуттями, характером, ставленням до інших, до життя і навіть своїм тембром голосу надихає мене на вибір певної техніки, за допомогою якої вдається передати психологію цієї людини. Це не можна описати словами, а потрібно відчувати“, – розповів Р. Петрук.

„Серія Р. Петрука „Портрети сучасників“ вражає своєю глибиною й майстерністю художнього унаочнення образів сучасних українців, що на картинах художника виринають із буденності й сірої застиглості, набуваючи нового світлоносно-енергійного життя завдяки віртуозному пензлю талановитого майстра“, – зазначила мистецтвознавець Світлана Стоян.

На виставці (зліва): мистецтвознавець Микола Бендюк, ректор Острозької академії Ігор Пасічник, художник Роман Петрук, академік Микола Жулинський. (Фото: Олексій Костюченко)

Спільно виконали гімн України

Леся Касіяненко

Перший день навчання, 4 вересня, у спудеїв Національного університету „Острозька академія“ розпочався з виконання державного гімну.

„Сьогодні наша академічна родина поповнилася першокурсниками нових спеціальностей. Перед початком нового навчального року ми

традиційно виконуємо національний гімн України. Нехай він стане для вас надхненням для початку нових справ“, – зазначив ректор академії, проф. Ігор Пасічник.

Після співу прозвучала мелодія Вольфганга Моцарта „Маленька нічна серенада“, що сповіщала про початок занять. На студентів чекали аудиторії, лектори та чисті аркуші в зошитах.

First time homebuyer?

10% down

NO PMI

3.90%* APR 25 year fixed

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

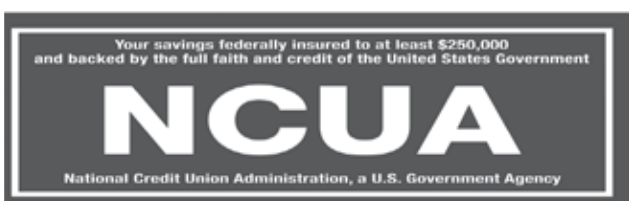
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.22 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Yield.*

ЛЮДИ І ЛЮДЯНІСТЬ

Між чужими – як між рідними

Іван Фаріон

Цього літа населення мальовничого галицького села Куропатників Бережанського району на Тернопільщині збільшилося на сім'ю з п'яти осіб. Вона перебралася сюди зі степової Миколаївщини. Гніздечко для себе знайшла через оголошення в інтернеті. Хоча кажуть, що пересаджене дерево на новому місці приживається важко, переселенці з півдня адаптувалися швидко. Допомогли їм освоїтися місцеві жителі, які радо прийняли новоселів у куропатницьку сім'ю.

„Нам приємно, що у наше село приїхали нові люди, – каже голова сільради Ольга Дмитрів. – Чим можемо, тим сприяємо їм. Під боком – школа, дитсадок, будинок культури, комп'ютеризована бібліотека. Запишемо дітей у гуртки. Знаю, що сусіди часто вступають на обійстя цієї родини з гостинцями. Розумі-

ють, як їй потрібна підтримка“.

Найчастіші гості переселенців, новою домівкою для яких стала хата колишнього колгоспного їздового Мирона Федуса, – подружжя вчителів-пенсіонерів, Євгенія Каролівна і Михайло Олексійович. Знаючи, що нові сусіди не встигли засадити свого городу, приносять їм яйця з власного курника, огірки, помідори, моркву, цибулю, часник, петрушку, кріп. Листоноша Марія Прийдун ділиться молоком, сметаною, сиром. Сільський голова поцікавилася, чи не треба смальцю, якого у неї повні комірочки. Колишня „головиха“ Надія Михайлівна і сусідка Оля передають картоплі. Цілу тачку бульби передала якась бабуса. Односельці приносять зі своїх господарств м'ясо, сало. Власники фермерського господарства „Фльонці“ віділили пів тонни зерна – щоб нові їхні земляки борошно своє мали.

„Ми навіть не сподівалися на таке

приятне ставлення до себе. Вся округа нам підсобляє, – каже глава сім'ї, колишній атомник Михайло. – Даємо добродійникам гроші за їхні продукти – навіть слухати не хочуть“.

„Усі люди тут душевні, – не приховує задоволення колишній продавець авіаквитків Ольга, мати трьох дітей. – Там, де ми жили колись, інколи не було у кого взяти морквини, а тут нам нічого не шкодують. І природа тут унікальна! Ми з дітьми у вихідні ідемо на гору гуляти, милуватися краєвидами, гриби збираємо. Були на святі села – дуже сподобалося. У місцеву церкву ходимо. Щоправда, не все розуміємо, що говорить священник. Але це – справа наживна. Євгенія Каролівна вводить нас у курс справи“.

Переселенці відповідають взаємністю за виявлену до них люб'язність. Сусідка обмовилася про зпсутий телевізор – пан Михайло, який знається на радіоелектроніці,

взявся лагодити апарат. Іншому сусіду рихтує тюнер. Фермерів просив звертатися, якщо, не дай Боже, відмовлять комп'ютери в їхніх тракторах-комбайнах. Навіщо їхати до ремонтників аж у Тернопіль, якщо можна зремонтувати техніку у селі?

Ми запитали у пані Олі, уродженки Сівєрськодонецька, чи не мала сумнівів, коли вибиралася жити в інший регіон.

„Дехто перед від'їздом казав мені: „Ти що – дурна? Тебе не приймуть там – ти ж по-російськи розмовляєш“. А я їм: „Нічого – приймуть і навчуся по-українськи...“. Щоправда, недавно у мене невеличкий мовний казус стався. Євгенія Каролівна дала нам квочку і яєць під неї, щоб курчат висиділа. Приносить і запитує: „А ви кошик маєте?“. Мала на увазі, щоб квочку туди посадити. А я відповідаю: „Так! Маємо. Дві кішки привезла зі собою...“. Мій чоловік досі сміється, коли згадує цю історію“.

Переселенці пускають коріння у Куропатниках.

„Високий замок“

Іван Фаріон – журналіст, Львів.

УКУ відкрив...

(Закінчення зі стор. 1)

момент для мене та моєї родини. Я був тут з моєю дружиною Луїзою кілька місяців тому і коли підходив до будівлі, то трохи боявся, що ж побачу. До того оглядав лише фотографії. Але побачивши, зрозумів, що це краще ніж малюнки“.

Дж. Темертей зазначив, що був членом комітетів з відбору архітекторів, які займаються великими будівельними проектами, і розуміє, що головний архітектор Центру Штефан Беніш має засаду: „Мало обіцяти – але багато робити“.

Ш. Беніш створив дивовижну будівлю. Під кожним іншим її кутом сонце світить по-іншому. Ш. Беніш зазначив: „Для того, щоб зрозуміти, як проектувати такий будинок, необхідно відчувати, у чому саме полягає його ідея, філософське бачення і місія університету“.

Серед гостей були представники місцевої влади, зокрема міський голова Андрій Садовий, який висловив подяку студентам, які обрали УКУ і сказав: „Мені приємно, що пройдуть роки і ми будемо милуватися цими пам'ятками архітектури і розуміти, як важливо робити усе з любов'ю“.

Голова Львівської обласної дер-

жавної адміністрації Олег Синютка зауважив, що сьогодні перед нами будівля, якою гордиться Львів і уся Україна. Колишній президент Української Католицької Освітньої Фундації США Джон Кюрі підтримує університет впродовж семи років кампанії: „УКУ – це університет високих стандартів та якісного навчання. Цей університет має особливе значення для УГКЦ, для українського народу і має великий вплив в Україні. На цих урочистостях з нагоди відкриття Центру Митрополита Андрея зібралася чудова спільнота людей з різних

країн і культур“.

Кампанія розвитку УКУ „Нове покоління для нової України“ тривала з 2010 до 2016 року. За сім років університет збудовав студентське містечко: відкрив Колегіум ім. Патріярха Йосифа Сліпого, академічний корпус, університетський Храм св. Софії Премудрости Божої. У світі діють 20 комітетів приятелів УКУ. Про те, як підтримати УКУ, можна дізнатися на інтернет-сторінці Української Католицької Освітньої Фундації в США: <http://ucef.org>.

УКУ

Владика Борис Гудзяк освячує Центр Шептицького. (Фото: Олександр Ласкін)

Владика освячують пам'ятну дошку доброчинцям кампанії розвитку УКУ.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. (UUARC)
IS AGAIN LISTED IN THE **COMBINED FEDERAL CAMPAIGN**, AS WELL
AS STATE AND LOCAL CAMPAIGNS.

UUARC's Federal Campaign # 11187
UUARC's United Way of Southeastern PA Campaign # 1838

In this time of increased social responsibility and the presidential call for volunteerism, employers from small corporations to the federal government, are presenting guidelines to their employees for suggested charitable donations and publicly praising their generosity. There are built-in avenues for charitable giving, including, but not limited to, the Combined Federal Campaign for federal workers, State Employees' Charitable Campaigns, the United Way and other local drives. Employers routinely process payroll deductions for charitable contributions and at times, even match them.

United Ukrainian American Relief Committee, Inc. (UUARC), now in its 73rd year of humanitarian aid to Ukrainians in need, receives and investigates more and more requests for assistance each year, and, due to the generosity of the Ukrainian-American community, has been able to allocate and distribute approx. \$7,500 per month to individuals in need, in addition to funding many other long-term programs, such as soup kitchens, wheel chair distributions, summer camps for orphans and children of needy families, emergency relief aid in cases of accidents, aid to the elderly and to the infirmed, and aid to orphanages and "internats".

UUARC is affiliated and listed with:

Human Care Charities of America (HCCA) or Independent Charities of America (ICA) in the Combined Federal Campaign,
The NJ and NY state employee campaigns,
The United Way of Southeastern Pennsylvania,

and can be written-in in any United Way Campaign by just listing UUARC's name and address (1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111). All this information is also available on the UUARC web-site at www.uuarc.org.

If an employer calls for charitable giving, please don't forget that UUARC helps Ukrainians who desperately need our charity, and that by giving through your employer, you give not only funding to help them, but recognition of UUARC as an international PVO (private voluntary organization), a Non-Governmental Organization.

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

2.95%^{APR*}

30 річний незмінний відсоток

3.95%^{APR*}

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Від великого...

(Закінчення зі стор. 1)

шенко позбавив його українського громадянства. Наступний крок до ганьби перед усім цивілізованим світом – заборона для М. Саакашвілі повернутися в Україну. Власне, це безпрецедентне зневаження Конституції України, згідно з якою жодна особа не може бути позбавлена громадянства. Це також є порушенням міжнародного законодавства, адже М. Саакашвілі не має ніякого іншого громадянства, крім українського.

„Тепер Михайло Саакашвілі є особою без громадянства, яка постійно проживає на території України. На момент припинення громадянства він постійно тут жив, і це дає йому можливість далі проживати в Україні як негромадянин. Це імперативна норма закону“, – посягає ситуацію народний депутат юрист Юрій Дерев'янюк.

Кульмінація цієї дуже негарної історії припала на 10 вересня, коли М. Саакашвілі хотів в'їхати в Україну з території Польщі. Для цього він обрав прикордонний перехід у Кракові. На той день туди

прибуло понад тисячу людей з усієї України – відомі громадські активісти, декілька десятків депутатів Верховної Ради від „Батьківщини“, „Самопоміч“, члени „Руху нових сил“ і просто прихильники опального реформатора. Поблизу пункту переходу виникло ціле наметове містечко.

Проте й влада добре готувалася до цієї зустрічі, пославши до Кракова велику групу Національної гвардії, регулярних військ Збройних сил України, а також понад сотню так званих „тітушок“ – молодиків у спортивній одежі.

Щоб уникнути зіткнень, М. Саакашвілі з дружиною і малим сином вирішили їхати поїздом „Інтерситі“ з Перемишля до Львова. Ні, не можна: адміністрація потяга дістала від „Укрзалізниці“ вказівку не рушати з місця, поки М. Саакашвілі не залишить вагон.

Очевидно, багато хто в державних структурах відчував сором з того, що діялося. Наприклад, Національна поліція країни офіційно відмежувалася від проблеми затримування потягу у Перемишлі. А Міністер інфраструктури Володимир Омелян у своєму коментарі визнав, що „Укрзалізниця“ „ста-

ла майданчиком для політичних ігрищ“.

Тим часом, як на замовлення, до Києва з Грузії надійшло прохання про екстрадицію М. Саакашвілі до Тбілісі – отже, людина опинилася у цілковитій безвиході. Шкода, що все це діється в Україні, котра на словах ісповідує європейські гуманістичні цінності. А на ділі бачимо повернення до методів, за якими стоїть страшна зневага до людської особистості.

Як закінчиться ця драма? Після того, як потяг „Інтерситі“ завмер на перемиській залізничній станції, М. Саакашвілі з родиною пересів на автобус, і польські прикордонники на пропускному пункті „Шегині“ пропустили цей автобус на українську сторону. Однак, там його негайно зустріли озброєні до зубів українські „спецназівці“, оголосивши, що „Шегині“ заміновано і в'їхати на територію України не можна.

Так це тривало до самої ночі – до того моменту, коли прикордонний конфлікт закінчився в українському бунтарському дусі: кілька десятків прихильників М. Саакашвілі, прорвавши блокпаду, буквально перенесли його на руках в

Україну.

І тепер варто застановитися над питанням: перенесли як кого? Як реального політичного конкурента П. Порошенка? Ні, звичайно. Ніякий з М. Саакашвілі не конкурент. Перенесли як якогось незамінного політичного діяча? Теж ні. Україна має багато сильніших політиків, ніж він. Як великого реформатора? Було б занадто добре, якби українці в такій мірі потребували реформаторів, щоб заля цього не побоялися порушувати державний кордон.

Відповідь набагато простіша, але водночас і глибша: українці дуже чутливі до будь-яких і будь-чиїх зазіхань на демократію, на людські права і свободи. А в даному випадку йдеться саме про грубе зневаження прав М. Саакашвілі.

Саме так оцінюють цей інцидент з міжнародні правозахисні організації, включно з ООН. Також спеціальний представник Державного департаменту США Курт Волкер наполягає на праві М. Саакашвілі оскаржувати в суді позбавлення його українського громадянства.

Певна річ, найкраще було б, якби останню крапку у цій історії ставив не український суд.

Майбутнє настане...

(Закінчення зі стор. 2)

Громада є центром. Вище – міста, над ними агломерації, вище них – кільця міст (поєднаних спільним інтересом, як Одеса поєднана з Гайфою, Варною, Стамбулом, Констанцою, Батумі). А держава сильно зменшує свій вплив, тому що знизу її під'їдають громади, а згори – міжнародні організації. І держава перетворюється попросту на набір публічних

послуг.

Нині ви можете мати віртуальне громадянство Естонії. А завтра це будуть десятки віртуальних громадянств, які будуть на чипі у вас в руці. Це означає, що наша ідентичність перетворюється на віру. Я вірю в Україну, і тому я – українець.

Стратегії різних націй чи спільнот в цих умовах: бути першопрохідцем або розвиватися навздогін, але з випередженням. Не варто наздоганяти Польщу 2017 року, бо вона сама вже піде вперед.

Або такий розвиток, як в Китаї, що створює перекося і напруження. Або консервація („майбутнє не настане“), або архайзація – по осі часу рухаймося назад. І ми бачимо на прикладі однієї великої сусідньої країни, що можна дуже швидко рухатися в минуле.

Страшна штука – шок майбутнього, це вже епідемія по всьому світу. Люди бояться майбутнього і кажуть йому: будь ласка, не наставай так швидко. І вони голосують за політиків, які їм говорять: „При мені майбутнє швидко не наста-

не, обіцяю“. Такі політики є майже в усіх країнах навколо нас. Дехто взагалі каже, що при ньому майбутнє не настане взагалі. Головне, щоб ми, українці, не припустились такої помилки.

„Газета по-українськи“

Валерій Пекар – громадський діяч, керівник Бізнес-школи Києво-Могилянської академії, Київ.

Про поляків, євреїв...

(Закінчення зі стор. 3)

ції, не стоїть у цьому ряду, бо вони нав'язувалися нам брутально, тупо і насильницьки (чого тільки варті тисячі пам'ятників Ленінові!).

Не можемо собі уявляти, що, заблюкувавши встановлення якоїсь меморіальної дошки відомому полякові чи євреєві в одному місті, ми раз і назавжди розв'яжемо проблему їхньої символічно-культурної експансії на терени Правобережжя і Західної України. Не можемо щоразу перетворювати активність євреїв і поляків на скандал.

Корінь проблеми сучасної української ідентичності, причина наших страхів, відчуття загрози лежать в іншому. Українці у посттоталітарний період, який триває понад чверть століття, як це не прикро, ще недоформувалися як модерна, мобільна, поліваріантна у своїх стратегіях, конструктивна, пристосована до умов телекомунікаційної цивілізації, нація. Значною мірою ми ще мислимо себе, форми своєї самоорганізації у традиціях народницько-етнографічного XIX ст.: „Ось би заспівати якимось хором! Ось би провести черговий плаксиво-нарікальний вечір пам'яті чогось з докладним переліком наших бід і страждань!“ – це стереотип нашої культурологічної поведінки. Помилково думаємо, що в такий спосіб розвиваємося і наступаємо. Але це ілюзія. Ми тупцюємо на місці, ще більше застоює-

мо свою ідентичність.

В умовах телекомунікаційної цивілізації кожна нація повинна передусім розвиватися інформаційно, ідейно, має вміти аналізувати світ довкола, ставити проблеми свого саморозвитку, формувати стратегічні завдання, створювати нові форми і стилі самопредставлення. Майже повна поразка українських за духом телеканалів у нашому телепросторі, де досі домінують проросійські або малоросійські інформаційно-культурні проекти, – цьому підтвердження: українці не вміють і не розуміють потреби боротися за інтелектуальне домінування. Цим ми кардинально відрізняємося від, наприклад, балтійських народів, які зуміли подолати проросійський інформаційний вплив.

Ми лякаємося розгортання культу Бруно Шульца у Дрогобичі, а чи сама українська громада міста достатньо подбала, щоб повернути пам'ять про визначних українців Дрогобиччини? За більш як 25 років національної свободи ми повернули в культурну пам'ять міста якихось одну-дві постаті: Юрія Дрогобича і чомусь В'ячеслава Чорновола. Тим же часом десятки великих українців, життя і діяльність яких була пов'язана з Дрогобичем, досі гідно не вшановані. І це – за 25 років повної свободи в країні!

Ці постаті не просто вимагають від нас меморіальних таблиць, вони самі собою виражають ідеї, які можуть стати потужними стимулами українського національ-

но-культурного самоствердження. Потрібна лише ініціативність і жива творчість дрогобицької інтелігенції. Якби усі культурні ідеї українства у Дрогобичі були реалізовані, чи дуже б хвилювалися дрогобичани-українці щоразу, що на якійсь вулиці встановили меморіальну дошку польському чи єврейському історичному діячеві?

Питання риторичне. Це та проблема, яку ніхто не хоче озвучувати, бо вона й не осмислюється: відчуття того, що насправді наша інтелігенція програє конкурентну боротьбу культур. Головною проблемою з утвердження модерної української ідентичності, зокрема й у Дрогобичі, є не зовнішні загрози інших національних культур, а факт широкої присутності в культурній сфері українства відомого типу „патентованих патріотів“, тобто відвертих профанаторів та імітаторів у культурі, які чи не основною своєю функцією бачать недопущення інших, особливо творчих людей до можливостей і впливів.

З цим типом профанаторів боровся І. Франко і, посуті, передчасно помер через морально-нервове виснаження. Цей тип беззастанно заганяє українську культуру в заскорузлі форми примітивної „просвітянщини“, імітуючи „доленосну“ боротьбу за національну культуру.

„Високий замок“

Олег Баган – керівник Науково-ідеологічного центру ім. Дмитра Донцова, Дрогобич.

ПРАЦЯ
Пошукуємо жінку на 3 дні на тиждень по догляду за старшою жінкою в East Brunswick, NJ. Просимо телефонувати на число **973-448-9445**

Праця
Потрібно домашню робітницю, вдову або самотню жінку, із досвідом і машиною. За дальшим інформаціями дзвоніть: **604-945-9338**

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

 ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

 ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$ 7	\$400 - \$12	\$ 800 - \$17
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$ 900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	

Сума вище \$1000 - 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ВАКАНСІЯ!
WE'RE HIRING!

Marketing Manager

FULL-TIME

Responsibilities include:

- Delivering outstanding service to members
- Meeting service & sales expectations
- Develop and execute an annual Strategic Marketing Plan
- Design an annual marketing calendar
- Proficiency in English & Ukrainian languages required

Contact:

Tanya Dashkevich, COO, (585) 360-1733,
tdashkevich@rufcu.org

Kelly Nield, HR, (585) 360-1753, hr@rufcu.org

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION **ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**
www.rufcu.org 877.968.7828

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

SHARE CERTIFICATE SPECIAL

6 MONTHS | 1.25% APY*

Deposits of \$75,000 or more are eligible to add 0.25% to the advertised APY.*

*Annual Percentage Yield (APY). \$500 minimum balance required to open and earn 1.25% APY; \$75,000 minimum balance required to open and earn 1.50% APY (0.25% greater than 1.25% advertised APY). A penalty may be imposed for early withdrawals. All rates are subject to change without notice. Advertised rate accurate as of 08/24/2017. Must be a member or sign-up for membership in the Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union – Philadelphia (UKRFCU) to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location). Federally insured by NCUA.

215-725-4430 • www.ukrfcu.com
Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville

Помер Григорій Куценко

Ірина Рапп

КИЇВ. – 16 вересня у Києві помер Григорій Куценко – кадровий військовий, політпрацівник, який в СРСР розповсюджував самвидав. Він народився в селянській родині, 1949 року, в селі Іванівка Київської області. У 15 років виїхав до Києва, працював на суднобудівному заводі, жив у гуртожитку, закінчив вечірню школу. Екстерном склав 18 іспитів за повний курс військово-політичного училища, став лейтенантом. Багато читав, у тому числі й книги, різко критиковані в пресі. Слухав закордонні радіопрограми.

Попри обшук 1984 року мав надію, що після 16 років служби у війську командиром роти, не буде визнаний „класовим ворогом”. Однак 15 лютого 1985 року військовий трибунал Московського воєнного округу засудив Г. Куценка на чотири роки таборів суворого режиму за розповсюдження книг Олександра Солженіцина, усні висловлювання на політичних заняттях (зокрема, що Україна може існувати й незалежно від СРСР). Кару відбував у таборах Мордовії та Пермської області.

У 1987 році влада зажадала від нього прохання про помилування, але він відмовився подавати таку заяву. 12 січня 1988 року був звільнений, працював санітаром лікарні, був головою правління асоціа-

Св. п. Григорій Куценко

ції „За міжнародний мир і злагоду в Україні”, заступником голови Демократичної партії України, головою Київської організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, організатором експедицій на Сандармох та на Соловки. Він – автор близько 50 публікацій у пресі на гуманітарні та правозахисні теми.

Залишилися дружина Надія, донька Світлана, онуки Оксана і Михайло.

Похорон відбувся 19 вересня у Києві.

У ТРИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

**св. п. МАРІЇ РУСИНКО
з дому СОТОЦЬКА**

**ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ
будуть відправлені 28 вересня 2017 р.**

в церквах:

- св. Миколая в Пасейку, Н. Дж.;
- св. Анни у Варрінгтон, Па.;
- в Кинашеві, Україна;
- в Аннополі, Україна.

У глибокому смутку залишились:

муж	– ПЕТРО
сини	– РОМАН з дружиною БАРБАРЮ
	– БОГДАН з донькою ТАНЕЮ
	– ОРЕСТ з дружиною ІРИНОЮ і доньками
	ТАТЬЯНОЮ і ОКСАНОЮ
кузини	– МИКОЛА й ОЛЕКСАНДЕР
та ближча і дальша родина в Україні.	

Приятелів і знайомих про молитви за спокій душі покійної МАРІЇ просить муж ПЕТРО з родиною.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

У глибокому смутку повідомляємо родину, друзів і знайомих, що в понеділок, 4 вересня 2017 року, відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, Батько і Дід

**св. п.
ЮРІЙ СТЕЦЮК**

народжений 22 травня 1942 року у Львові, Україна, син св. п. Марії Квітки Стецюк і св. п. д-ра Василя Стецюка, член Пластового Куреня „Червона Калина” і Українсько-Американських Ветеранів, Відділ 40 в Норт-Порті, Флориди.

Похоронні відправи відбулися 9 вересня 2017 року в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Whippany, NJ, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	- Катерина
сини	- Марко з дружиною Ронда із синами Ноа і Торин
	- Петро
двоюрідна сестра	- Лариса Музична
двоюрідний брат	- Андрій Зварун з родиною
швагерки	- Євгенія Бабенко Ключас з родиною
	- Надія Закамарок з родиною
швагер	- Едвард Загуменний а родиною
ближча і дальша родина в США й Україні	

Пожертви в пам'ять покійного можна складати на:

- PLAST Ukrainian Scouting Organization, 700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046
- The Ukrainian Museum, 222 E. 6th St., New York, NY 10003

Вічна Їому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 5 вересня 2017 року, на 92-му році життя відійшов у вічність по короткій недужі наш найдорожчий Тато і Дідо

**св. п.
Богдан Дусанівський**

народоджений 7 грудня 1924 року в селі Денисові, Тернопільська обл., Україна, батько св. п. Василька Дусанівського

Залишив у глибокому смутку:

доньки	- Оксану і Річарда Вісьневських
	- Лесю (†Лері) Кинцела
внуки	- Василька і Наталку Вісьневських
та ближчу і дальшу родину в США і Канаді	

Вічна Їому пам'ять!

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ. ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЕКТ.

БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

A NEW GENERATION FOR A NEW UKRAINE!

GALA LUNCHEON
IN SUPPORT OF UCU

"COME CELEBRATE UCU ACHIEVEMENTS! LEARN ABOUT OUR NEW GOALS!"

НЬЮ ЙОРК | NEW YORK
2017

НЕДІЛЯ | SUNDAY

5-го Листопада | November 5th

Reception: 1:00 – 2:00 pm

Luncheon 2:00 – 4:30 pm

The St. Regis Hotel New York

2 East 55th Street at 5th Avenue
20th floor ballroom
New York, New York

SPECIAL GUESTS:

Bishop Borys Gudziak
President, Ukrainian
Catholic University

Ulana Suprun, MD
Acting Minister
of Health of Ukraine

FOR MORE INFORMATION please call UCEF at 1 (800) 599-3671, visit our Website: www.ucef.org
or join our Facebook group of **New York Friends of UCU**: <https://www.facebook.com/nyfUCU>